

HNUZIA ZAKLADANIA ZBOROV

ÚVOD	1
KAPITOLA 1 ČO JE HNUtie ZAKLADANIA ZBOROV	2
KAPITOLA 2 HZZ ZBLÍZKA	3
KAPITOLA 3 DESAŤ UNIVERZÁLNYCH PRVKOV	11
KAPITOLA 4 DESAŤ OBVYKLÝCH FAKTOROV	13
KAPITOLA 5 DESAŤ PRAKTICKÝCH PODNETOV	15
KAPITOLA 6 ČASTO KLADENÉ OTÁZKY	17
KAPITOLA 7 PREKÁŽKY PRE HZZ	18
KAPITOLA 8 TIPY NA VYLADENIE HZZ	20
KAPITOLA 9 VÍZIA HZZ PRE SVET	21
VYSVETLIVKY	22

ÚVOD

Zo všetkých kútov zemegule prichádzajú správy. Najprv ich bolo iba zopár, ale teraz stále častejšie umocňujú jedna druhú s prekvapujúcimi odhadmi stoviek, tisícov, dokonca desaťtisícov ľudí prichádzajúcich ku viere v Krista, ktorí sa začleňujú do zborov a šíria svoju čerstvo objavenú vieru.

Juhovýchodná Ázia

Keď v roku 1993 do svojej funkcie nastúpil koordinátor stratégie, medzi obyvateľmi, ktorých bolo viac ako 7 miliónov stratených duší, boli iba tri zbory a 85 veriacich. O štyri roky neskôr tam už bolo viac ako 550 zborov a skoro 55 000 veriacich.

Severná Afrika

Arabský moslimský duchovný sa vo svojej týždennej piatočnej kázni ponosoval, že viac ako 10 000 moslimov žijúcich v okolitých horách odpadlo od islamu a stalo sa kresťanmi.

Veľkomesto v Číne

V období štyroch rokov (1993-1997), prišlo ku viere v Krista viac ako 20 000 ľudí, čo vyústilo do viac ako 500 nových zborov.

Latinská Amerika

Dve Jednoty baptistov prekonalí zo strany vlády značné prenasledovanie, aby narástli z 235 zborov v roku 1990 na viac ako 3200 v roku 1998.

Stredná Ázia

Koordinátor stratégie hovorí: “Ku koncu roka 1996 sme zavolali do rôznych zborov v oblasti a získali sme počty ľudí, ktorí prišli ku viere v tom roku. Keď boli všetci spočítaní, vyšlo, že v jednom roku bolo 15 000 krstov. V predchádzajúcom roku sme dovedna odhadovali iba 200 veriacich.”

Západná Európa

Misionár v Európe hovorí: “Minulý rok (1998) sme s manželkou rozbehli 15 skupiniek nových zborov. Keď sme v júli služobne odišli na šesť mesiacov do štátov, boli sme zvedaví, čo nájdeme, keď sa vrátíme. Je to fantastické! Teraz môžeme potvrdiť minimálne 30 zborov, ale ja verím, že by to mohlo byť dva alebo trikrát toľko.”

Etiópia

Misijný stratég hovorí: “Založiť v tejto krajine štyri zbory nám trvalo 30 rokov. V posledných deviatich mesiacoch sme rozbehli 65 skupinkových zborov.”

Každou oblasťou sveta teraz pulzuje hnutie zakladania zborov v nejakej forme. Niekedy vidíme iba čísla, ale často sú doložené živými opismi, ako je táto nedávno prijatá e-mailová správa: “Všetky naše skupinkové zbory majú laických pastоров/vodcov, pretože my prácu odovzdávame tak rýchlo, že misionár sotva vedie dve alebo tri štúdiá Biblie a už Boh postaví minimálne jedného vodcu. Nový vodca sa zdá byť naraz aj spasený a aj povoláný viesť, takže my ho pokrstíme a dáme mu Bibliu. Potom, ako sú noví veriaci/vodcovia pokrstení, sú takí zapálení, že my ich jednoducho nemôžeme zadržať. Rozpýtajú sa po

celej krajine, rozbiehajú štúdiá Biblie a o niekoľko týždňov sa k nám začínajú dostávať spätné správy, koľké sa rozbehli. Je to tá najbláznivejšia vec, akú sme kedy videli! My sme to nerozbehli a my sme to ani nemohli zastaviť, ak by sme sa o to boli pokúsili.”

Okrem nadšenia a vzrušenia má mnoho misionárov otázky. Väčšina nikdy nevidela hnutie zakladania zborov. Ale čaro celej skupiny ľudí prichádzajúcej ku Kristovi je snom každého misionára. Myšlienka, že nespočetné tisíce možno čakajú, aby počuli a reagovali na evanjelium, je vášňou, ktorá zapaluje srdcia a mysle misionárov po celom svete.

Takže – čo je hnutie zakladania zborov? Čo je týmto fenoménom, ktorý nás tak fascinuje? Kde sa tieto hnutia zakladania zborov odohrávajú? Prečo sa dejú teraz? Je to niečo nové alebo tu boli vždy? Čo ich spôsobuje? Sú to všetko náhodné udalosti alebo zdieľajú nejaké spoločné črty? Môžeme urobiť niečo pre to, aby sme ich podporili?

Rastúci počet misionárov a stratégov kladie tieto ťažké otázky a snaží sa porozumieť charakter týchto hnutí zakladania zborov. Ťažké otázky vedú k užitočným odpovediam. Tieto otázky a odpovede sú predmetom tejto knihy.

Aby sme tieto náhľady získali, požiadali sme množstvo misionárov, koordinátorov stratégií a jednotlivcov, ktorí majú osobnú skúsenosť s hnutiami zakladania zborov, aby považovali nad svojimi spoločnými skúsenosťami a potom ich postúpili na fórum ku kritike a analýze. Ich očami sme sa pokúsili vymedziť kľúčové prvky, ktoré tvoria tento fenomén, ako aj tie prekážky, ktoré bránia, aby sa hnutie zakladania zborov objavilo. Takisto sme im dali za úlohu poskytnúť praktické kroky k iniciovaniu a podporovaniu hnutia zakladania zborov. Autor je týmto misionárskym kolegom hlboko zaviazaný.

Zámerom tejto knihy je: 1) *definovať* hnutia zakladania zborov; 2) *identifikovať* ich univerzálne charakteristiky; 3) *preskúmať* obvyklé prekážky pre hnutia zakladania zborov; 4) *analyzovať* široký okruh aktuálnych štúdií k tomuto predmetu; 5) *poskytnúť* niekoľko praktických podnetov pre iniciovanie a podporovanie hnutí zakladania zborov; a 6) *venovať sa* niekoľkým často kladeným otázkam (ČKOy) o hnutiach zakladania zborov.

Štúdiá k tomuto predmetu a ilustrácie použité v tejto knihe pochádzajú z celého sveta. Niektoré boli zhromaždené z otvorených krajín, kde je len málo oficiálnych prekážok k hlásaniu evanjelia. Iné vznikli na miestach, kde je kresťanstvo prenasledované alebo dokonca zakázané. Nedovoľujeme si vylúčiť z nášho prehľadu tieto hnutia zakladania zborov, ale budeme potrebovať zastrieť mená a miesta kvôli ochrane tých, ktorých sa to týka.

Táto kniha nie je zostavená z teórií, ktoré sa snažíme dokázať, ani to nie je šablóna, ktorú sme preťlačili cez rôzne typy situácií. Sú to opisy toho, čo sme videli a čo sme sa dozvedeli. Princípy boli dedukované zo súčasných hnutí zakladania zborov ľuďmi, ktoré sú v nich zaangažovaní. Aby sme poskytli čo najpresnejší obraz, povieme vám, ktoré charakteristiky sa objavujú často a ktoré sú nezvyčajné.

Modlíme sa, aby táto brožúra slúžila ako užitočný zdroj pre misionárov a evanjelikálnych priateľov po celom svete, keďže sa všetci pokúšame porozumieť, čo Boh robí a ako sa máme zaradiť, aby sme boli na misii s Ním, keď On rozvíja hnutia zakladania zborov medzi všetkými národami.

Kapitola 1: ČO JE HNUtie ZAKLADANIA ZBOROV?

V roku 1998 prijal Zámorský vodcovský tím (Overseas Leadership Team) organizácie International Mission Board (IMB) prehlásenie vízie: *Umožníme strateným, aby prišli k spasiteľnej viere v Ježiša Krista tým, že budeme iniciovať a podporovať hnutia zakladania zborov medzi všetkými národami.* Toto prehlásenie vízie vedie prácu skoro 5 000 misionárov IMB slúžiacich vo viac ako 150 krajinách sveta. Takže, čo je to hnutie zakladania zborov? Jednoduchá, stručná definícia hnutia zakladania zborov (HZZ) je *rýchly a exponenciálny nárast autochtónnych zborov zakladajúcich zbory v rámci danej skupiny ľudí alebo segmentu populácie.*

K tejto definícii je niekoľko kľúčových prvkov. Prvým je *rýchly*. Ako hnutie sa hnutie zakladania zborov objavuje s prudkými nárastami v štartoch nových zborov. Saturačné zakladanie zborov v priebehu desaťročí a dokonca storočí je dobré, ale nekvalifikuje sa ako hnutie zakladania zborov.

Po druhé – je to *exponenciálny nárast*. To znamená, že nárast v zboroch nie je jednoducho prírastkový nárast — pridávanie niekoľkých zborov každý rok alebo tak. Namiesto toho narastá exponenciálne—dva zbory sa stanú štyrmi, štyri zbory sa stanú 16 a tak ďalej. Exponenciálne množenie je

možné iba vtedy, keď sú nové zbory zakladané skôr samotnými zborními – než profesionálnymi zakladateľmi zborov alebo misionármi.

Nakoniec – sú to *autochtónne zbory*. To znamená, že sú generované skôr zvnútra, ako zvonka. Toto nemá povedať, že evanjelium je schopné intuitívne vyraziť zvnútra skupiny ľudí. Evanjelium do skupiny ľudí vždy preniká zvonka; to je úlohou misionára. Avšak v hnutí zakladania zborov sa impulz rýchlo stáva autochtónnym, takže iniciatíva a hnacia sila hnutia vychádzajú skôr zvnútra skupiny ľudí, než od ľudí zvonka.

Ak táto definícia nestačí, môžeme si taktiež ozrejmiť, čo hnutie zakladania zborov **NIE** je. Hnutie zakladania zborov je viac ako “evanjelizácia, ktorej dôsledkom sú zbory.” Evanjelizácia, ktorej dôsledkom sú zbory je súčasťou hnutia zakladania zborov, ale “konečná vízia” je menej obsiahna. Zakladateľ zborov sa môže uspokojiť s cieľom založenia jedného zboru alebo dokonca hŕstky zborov, ale pritom prehliadnuť, že k zasiahnutiu celého národa si to bude vyžadovať *hnutie* zborov zakladajúce zbory.

Hnutie zakladania zborov je takisto viac ako prebudenie už predtým existujúcich zborov. Prebudenia sú veľmi žiaduce, ale oni nie sú hnutiami zakladajúcimi zbory. Evanjelizačné ťaženia a programy vydávania svedectiev môžu viesť tisíce ku Kristovi a je to skvelé, ale nie je to to isté ako hnutie zakladania zborov. Hnutia zakladania zborov predstavujú zbory, ktoré sa rapídne rozmnožujú.

Možno najbližšou vecou k hnutiu zakladania zborov, ktorá však ešte stále **nie** je hnutím zakladania zborov, je, keď sú miestni zakladatelia zborov školení a rozmiestňovaní, aby zakladali početné zbory medzi svojimi vlastnými ľuďmi. Toto je vysoko produktívna metóda rozširovania zborov medzi obyvateľstvom alebo skupinou ľudí, ale impulz zostáva skôr v rukách limitovanej skupiny profesionálnych zakladateľov zborov, než v srdci každého nového zboru, ktorý vznikol.

Nakoniec, hnutie zakladania zborov *nie je samotným cieľom*. Cieľom všetkého nášho úsilia je, aby bol oslávený Boh. Toto sa deje vždy, keď s Ním jednotlivci cez Ježiša Krista vstupujú do správneho vzťahu. Ako to robia, sú začlenení do zborov, ktoré im umožňujú pokračovať, aby rástli v milosti s inými rovnako zmýšľajúcimi veriacimi. Vždy, keď ľudia prichádzajú k novému životu v Ježišovi Kristovi, je Boh oslávený. Vždy, keď je založený zbor—bez ohľadu na to, kto ho založil—je to dôvod na oslavu.

Takže prečo je zakladanie zborov také špecifické? Pretože sa zdá, že dávajú ďalej najväčší potenciál pre najväčší počet stratených jednotlivcov, ktorí oslavujú Boha tým, že vchádzajú do nového života v Kristovi a vstupujú do spoločenstiev viery. Avšak, hnutie zakladania zborov nie je jednoducho nárast počtu zborov, aj keď toto je tiež pozitívne. Hnutie zakladania zborov sa objavuje, keď sa vízia zborov zakladajúcich zbory rozšíri od misionára a profesionálneho zakladateľa zborov do samotných zborov, takže úplne prirodzene získavajú stratených a rozmnožujú sa.

Zopakujme si niektoré kľúčové body. Misionári sú schopnými zakladateľmi zborov, ale vždy budú limitovaní počtom. Miestni zakladatelia zborov sú väčšou nádejou jednoducho preto, že ich je k dispozícii viac. Hnutia zakladania zborov majú dokonca väčší potenciál, pretože akt zakladania zborov je uskutočňovaný samotnými zborními a vedie k najväčšiemu možnému počtu štartov nových zborov.

Aby sme hnutiam zakladania zborov lepšie porozumeli, preskúmajme niekoľko štúdií k tejto veci a potom ich podrobne hlbšej analýze.

Kapitola 2: HZZ ZBLÍZKA

Misionári organizácie International Mission Board sú aktuálne vo svete zapojení v mnohých hnutiach zakladania zborov a v hnutiach blízkych zakladaniu zborov. Zatiaľ čo každé z týchto hnutí nesie vplyv našich misionárov, každé je aj odlišné.

Napriek týmto rozdielom, existujú spoločné črty, ktoré charakterizujú skoro každé HZZ. V príkladoch, ktoré nasledujú, uvidíte, ako sa niekoľko misionárov IMB dostalo k tomu, že boli do HZZ zaangažovaní. Niektorí poslúžili v hnutí ako nástroj od jeho počiatku, kým iní prišli potom, keď už bolo hnutie v plnom prúde. V každom prípade si môžeme vziať poučenia, ktoré sa môžu preniesť do iných situácií.

Skupina ľudí Latinskej Ameriky

Situácia

Tak, ako mnohé ďalšie krajiny Latinskej Ameriky, má táto krajina zmiešanú populáciu potomkov Európanov, Hispáncov a Afričanov. Desaťročia autoritárskej vlády zabrzdlili ekonomický pokrok a obmedzili osobné slobody. Krajina je chudobná, ale v porovnaní s ostatnými krajinami v regióne relatívne vzdelaná, s gramotnosťou viac ako 90 percent.

Viac ako 95 percent populácie sú tradične rímski katolíci. Vláda sa však viac ako 25 rokov pokúšala potlačiť náboženskú slobodu. Potom, v roku 1991, vláda poľavila a začala svoju ekonomiku a postoj k náboženstvu liberalizovať. Náboženská sloboda este stále nie je chráneným právom, ale podmienky sa zlepšujú.

Južní baptisti rozbehli v krajine misijnú prácu pred viac ako sto rokmi. V priebehu nasledujúcich 75 rokov misionári zakladali zbory, školili vodcov a rozvíjali miestnu Baptistickú úniu, pozostávajúcu z 3000 členov. Následkom vojenského prevratu boli všetci misionári uväznení a nato vyhostení z krajiny. Súčasne s nimi šla polovica miestnej baptistickej členskej základne a mnohí z vedenia cirkvi. Nasledujúcich pár desaťročí hrozilo, že cirkev bude z krajiny odstránená. Bolo rozšírené prenasledovanie, väznenie a mučenie. Počas tohto obdobia odporu počet veriacich pomaly vzrástol.

Čo sa udialo

Vďaka samostatnému úsilu Americkej misie a Južnej baptistickej misie sa baptisti v krajine rozvinuli do severnej únie a južnej únie. Napriek tomuto rozdeleniu, obe únie v 90-tych rokoch 20. storočia zažili hnutia zakladania zborov. Do roku 1989 mala severná únia členskú základňu zhruba 5800 ľudí. V ten istý rok začali prežívať prebudenie, keď počet členov stúpol o 5.3 percent a potom ďalší rok o 6.9 percent. Do konca 90-tych rokov členská základňa severnej únie vzrástla z 5800 ľudí na viac ako 14 000. Počas toho istého obdobia počet zborov vzrástol zo 100 na 1340. Podľa posledných správ sú náznaky, že sa tento rast spomaľuje. V súčasnosti viac ako 38 000 pravidelných účastníkov v zboroch čaká na krst.

Podobný vývoj sa rozvinul v južnej únii. V roku 1989 mali 129 zborov s členskou základňou tesne pod 7000 ľudí. S 533 krstami, ktoré v tom roku zaznamenali, prejavovali znaky vitality. Do roku 1998 počet ich členov narástol na skoro 16 000 ľudí so skoro 2000 krstami za rok. Počet zborov vzrástol počas toho istého obdobia zo 129 na 1918, čo je pozoruhodné - 1387 percentné - tempo rastu za desaťročie.

Kľúčové faktory

K HZZ v tejto krajine Latinskej Ameriky prispelo niekoľko faktorov. Zahraniční misionári zohrali niekoľko veľmi strategických úloh. Prvá prišla, keď misionári po prvýkrát predstavili krajine evanjelium. Nové zbory pevne založili na Božom slove a na kňazstve všetkých veriacich. Avšak, keď zmena vo vláde prinútila misionárov odísť, kresťanstvo malo na výber: stať sa autochtónnym, alebo zomrieť. Počas niekoľkých nasledujúcich rokov izolácia krajiny od vonkajšieho kresťanského kontaktu podporila autochtónny proces tým, že boli minimálne možnosti zahraničných fondov na budovy alebo na finančnú podporu pastoračov.

Počas týchto rokov izolácie mediálni misionári, ktorí pracovali mimo krajiny, sýtli krajinu rozhlasovým vysielaním evanjelia v materskom jazyku ľudí – v španielčine. Misionári a rozptýlení kresťania taktiež zostávali v neustálom modlitebnom bdení za veriacich a stratených žijúcich vo vnútri krajiny. Keď v neskorších 80-tych rokoch misionári IMB opäť nadviazali so zbormi spojenie, našli baptistickú vieru, ktorá bola v národe hlboko zakorenená. V tomto bode misionári urobili druhý strategický vklad tým, že hnutie živili cez modlitbu, učenie, výcvik vodcov a kurzy o evanjelizácii a metodike skupinkového zboru —bez toho, aby vytvárali závislosť alebo vkladali do hnutia zahraničnú príchuť.

K hnutiu prispelo niekoľko ďalších faktorov a charakteristík. Od začiatku bolo Písmo a uctievanie vo vlastnom jazyku ľudí. Podporená vysokou mierou gramotnosti sa Biblia stala centrom spoločného, ako aj osobného duchovného života.

Modlitba bola takisto kľúčovým prvkom. Seba v tomto hnutí baptisti opisovali ako “národ na svojich kolenách.” Modlitba pokračovala, aby prenikala do ich uctievaní a každodenného života. Je to tiež národ, ktorý veľmi rád spieva. Bohoslužby uctievania zvučia živými piesňami chvály vo vlastnom jazyku. Jeden vodca zboru opísal hudbu ako “formu boja proti neveriacemu svetu.”

Dôležitá výzva prišla v ťažkej ekonomickej kríze v roku 1992, ktorá zabránila členom zborov cestovať na väčšie vzdialenosti do svojich zborových budov na pobožnosť. Hnutie bolo znovu na križovatke: mohli sa zmieriť s tým, že nemôžu chodiť do zboru, alebo na výzvu tvorivo zareagovať. Baptisti si vybrali to druhé, keďže svoje stretnutia presunuli do domovov a zistili, že rast sa značne zrýchlil. Strategickú úlohu znovu zohrali baptistickí misionári tým, že prestavili modely skupinkového zboru, ktoré

sa využívali v iných častiach sveta. Počas prvého roku (1992-93) iba samotný severný konvent naštartoval 237 domácich zborov.

Rozpadajúca sa ekonomika a neistá politická budúcnosť vytvorili v krajine prostredie, ktoré bolo zrelé pre nové riešenia a smerovania. Bolo stále menej a menej ťažké alebo dokonca potrebné sa s ľuďmi rozprávať o stratenosti; všetko okolo nich hovorilo o beznádeji a zúfalstve.

V tomto zmätku baptistickí vodcovia povzbudzovali svojich ľudí, aby prijali misijné nadšenie pre zasiahanie celého národa. Laici nadšene reagovali. V polovici 90-tych rokov severná únia otvorila Školu laických misionárov, aby zabezpečila ročný program pre laických evanjelistov. Do roku 1998 bolo 110 absolventov a 40 ďalších sa zapísalo. Medzi nimi obe únie po krajine rozmiestnili skoro 800 domácich misionárov. V uplynulých dvoch rokoch vodcovia únií referujú, že: “teraz stovky ľudí vyjadrujú povolanie k misii v ich vlastnej krajine.” Hnutie zakladania zborov v tejto krajine je teraz pripravené ovplyvniť iné národy v Latinskej Amerike a na celom svete.

Jedinečné faktory

Hoci Boh v tejto krajine Latinskej Ameriky jasne robí mimoriadne dielo, nad hnutím visia isté tiene. Podľa poslednej správy, viac ako 38 000 verných účastníkov v zboroch severnej únie ešte nebolo pokrstených. Ďalších 2800 kandidátov bolo zapísaných do prípravných kurzov ku krstu. Prečo ten oneskorený krst nových členov?

Vodca únie to vysvetlil: “Predtým, ako naša krajina zavrela svoje dvere pre misionárov, zbory v Amerike nám pomáhali v budovaní šiestich štruktúr. Pred dvadsiatimi rokmi mal jeden z našich zborov búrlivú debatu ohľadom niektorých teologických otázok (dávno zabudnutých), ktorá vyústila do rozdelenia a straty našej budovy. Od tej doby sme sa naučili byť opatrní v umožňovaní ľuďom zvonku, aby sa stali plnoprávnymi členmi, aby nás tiež neobrali o naše zostávajúce budovy.”

Zhrnutie

1. Prechod na domáce zbory sa udial súčasne s enormným vzostupom v raste zborov. Cirkvev to oslobodilo od fyzických obmedzení a do komunity to vtláčilo svedectvo evanjelia.
2. Vedenie únie pomohlo určiť smer a povzbudiť hnutie domácich zborov, aj keď to pre nich znamenalo zmenšenú mieru kontroly.
3. Prenasledovanie odstránilo tých, ktorí neboli skutočnými nasledovníkmi Krista. Zároveň však silná baptistická doktrína kňazstva veriaceho zaistila prežitie cirkvi, kým iné, viac hierarchické cirkvi boli zničené.
4. Misionári IMB zohrali kľúčové úlohy v predstavení evanjelia; v povzbudzovaní vízie HZZ; v predstavení metodiky skupinkových zborov a v ochrane hnutia od závislosti na zahraničných fondoch.
5. Zmobilizovaná a vyškolená laická misionária boli kľúčom v šírení hnutia po krajine.

Oblasť v Číne

Situácia

Čína sa v skorých 90-tych rokoch otriasala enormným sociálnym prevratom. Ekonomický vzostup zanechal veľké rozdiely medzi majetnými a nemajetnými. Rýchla urbanizácia odstraňovala staré rodinné a komunálne zväzky. Celá krajina dychtivo očakávala nástupcu maoistických doktrín, ktoré udržiavali kolektívne myslenie skoro štyri desaťročia. Krajinu zaplavovali nové idey a boli posudzované so zmesou nadšenia a odmietnutia. Potlačené študentské demokratické hnutie, ktoré vyvrcholilo v roku 1989 zrážkou s vládnymi ozbrojenými silami na Námestí Tiananmen, zanechalo mnohých mladých v pocite beznádeje nad politickou reformou, no napriek tomu hľadajúcich nejakú novú nádej pre lepšiu budúcnosť.

Čo sa udialo

Do tejto situácie v roku 1991 organizácia International Mission Board ustanovila koordinátora stratégie do oblasti, ktorú budeme nazývať Yanyin. Počas roku štúdia jazyka a kultúry misionár vypracoval dôkladnú analýzu oblasti Yanyin. Pozostávala z okolo 7 miliónov ľudí zoskupených do piatich rozličných skupín ľudí žijúcich v rozmanitých vidieckych a mestských prostrediach. Zmapoval ich centrá populácie a zahájil niekoľko evanjelizačných sond. Po niekoľkých nevydarených začiatkoch koordinátor stratégie rozvinul reproduktívny model zakladania autochtónnych zborov, ktorý s veľkým úspechom zaviedol.

V počiatočnom prieskume koordinátor stratégie objavil tri miestne domáce zbory vytvorené z okolo 85 čínskych kresťanov Han (Han Chinese Christians). Členmi boli hlavne starší ľudia a rokmi ich pomaly ubúdalo, nemali žiadnu víziu alebo vyhlídky na rast. V priebehu nasledujúcich štyroch rokov koordinátor stratégie z Božej milosti pomohol evanjeliu zapustiť čerstvý koreň medzi touto skupinou ľudí a rýchlo sa po oblasti Yanyin rozšíriť.

Keďže si bol misionár vedomý obrovskej kultúrnej a jazykovej bariéry, ktorá ho oddeľovala od ľudí oblasti Yanyin, začal mobilizáciou čínskych kresťanských spolupracovníkov z Ázie. Potom v partnerstve týchto etnických čínskych zakladateľov zborov s malým tímom miestnych veriacich, skupina v roku 1994 založila šesť nových zborov. Nasledujúci rok bolo spustených 17 ďalších zborov. Ďalší rok bolo odštátovaných 50 ďalších zborov. Do roku 1997, iba tri roky po začiatku, počet zborov vzrástol na 195 a rozšíril sa po oblasti, pričom zapustil koreň do každej z piatich skupín ľudí.

V tomto bode sa hnutie šírilo tak rýchlo, že koordinátor stratégie cítil, že môže bezpečne zanechať toto dielo bez toho, aby jeho impulz oslabil. Ďalší rok, v jeho neprítomnosti, sa hnutie skoro strojnásobilo, keď celkový počet zborov vzrástol na 550 s viac ako 55 000 veriacimi.

Kľúčové faktory

Od svojho odchodu z poverenia v oblasti Yanyin v roku 1997 venoval koordinátor stratégie veľkú pozornosť skúmaniu faktorov, ktoré umožnili tomuto hnutiu zakladania zborov sa tak rýchlo rozvinúť. My všetci sme zvýhodnenými užívateľmi tejto analýzy, ktorú tu v skratenej forme popíšem.

Tak ako u mnohých poverení, služba v oblasti Yanyin bola zalievaná v modlitbe ešte pred svojim počiatkom. Čo sa začalo ako osobná dôvera v účinnosť modlitby, sa stalo súčasťou DNA nového hnutia zakladania zborov, keď prví veriaci napodobňovali príklad misionára.

Výcvik a systém boli tými kľúčovými prvkami v zahájení a rýchlom vzostupe tohto hnutia, tak ako bola aj prax "filtrovania odoziev." Filtrovanie odoziev je prax, pri ktorej sa používa niektorý veľký evanjelizačný nástroj, ako je video, rádio alebo iné masové nástroje zasahovania, spolu so "slučkou spätnej väzby" alebo filtračným mechanizmom, ktorý evanjelistovi umožňuje získavať z prehlásenia tých, ktorí majú záujem, aby dostali ďalší kontakt. Takto je rozsievanie semena skoro vždy napojené na nejaký pokus "zatiahnúť sieť" a zhromaždiť bádajúcich na štúdium Biblie zamerané na naštartovanie nového zboru.

Pozrime sa bližšie na výcvik a systém, ktoré misionár použil. Koordinátor stratégie začal s malým jadrom veriacich, ktorých viedol v učeníctve a potom ich cvičil v základných metódach zakladania zborov. Misionár svoju metódu zakladania zborov nazýva prístupom **POUCH**. **POUCH** je skratka.

P zastupuje *spoluúčastné* (v angličtine – *participative*, pozn. prekl.) skupiny štúdia Biblie/uctievania, popisuje typ stretnutí skupinky, cez ktorý sú hľadajúci vedení k viere a noví veriaci potom pokračujú ako zbor.

O sa vzťahuje k *podriadenosti* (v angličtine – *obedience*, pozn. prekl.) Božiemu slovu ako jedinému meradlu úspechu jednotlivca alebo zboru.

U sa vzťahuje na *neplatených* (v angličtine – *unpaid*, pozn. prekl.) a početných laických alebo poloprofesionálnych vodcov zborov.

C zastupuje *skupinkové* (v angličtine – *cell*, pozn. prekl.) zbory, ktoré málokedy presahujú počet 15 členov predtým, než sa reprodujú do nových skupín.

H vyjadruje *domovy* (v angličtine – *homes*, pozn. prekl.) alebo predné časti obchodov (storefronts) ako hlavné miesta stretávania pre tieto skupinkové zbory.

Každá z týchto piatich charakteristík prispela k reprodukovateľnosti zborov spôsobom, ktorý nezávisel na vonkajšom financovaní, technológii alebo iniciácii.

Koordinátor stratégie vstúpil do týchto prvotných obrátených ľudí víziu zasiahnutia všetkých ľudí v oblasti Yanyin evanjeliom. Zdieľal sa s nimi s jeho prieskumom, kde rôzne skupiny nezasiahnutých ľudí oblasti žijú a uistil ich, že Kristus ich vystrojil všetkým, čo potrebujú, aby celú oblasť zasiahli evanjeliom.

Model, ktorý ich vyučoval na odštartovanie zborov, bol postavený na štyroch krokoch:

1) Modeluj, 2) Pomáhaj, 3) Dozeraj a 4) Zanechaj. *Modelovanie* sa vzťahovalo na akt – robiť zbory s novými (alebo už skoro) veriacimi s použitím prístupu **POUCH** popísaným vyššie. *Pomáhanie* sa vzťahovalo na akt pomoci novovytvorenému zboru, aby založil dcérsky zbor. *Dozeranie* bolo dôležité a vedomé úsilie dozrieť na to, aby bol zbor tretej generácie odštartovaný bez pomoci alebo priamej účasti misionára. *Zanechanie* bolo posledným veľmi dôležitým krokom uistenia, že hnutie je naozaj autochtónne a že sa šíri samo.

Noví veriaci v oblasti Yanyin vo veľmi krátkom čase založili početné zbory **POUCH**, z ktorých v každom zbere veriaci modelovali, pomáhali odštartovať nové zbory, dozerali, aby videli, že reprodukcia pokračuje a potom zbor zanechali, aby šli a začali nový zbor niekde inde. Reťaz reprodukcie bola nepochybne z času na čas prerušená, ale vďaka mnohým, mnohým novým zborom, ktoré boli odštartované, prerušenia šírenie hnutia výrazne nespomalili.

Vzdelená oblasť Yanyin bola veľmi ďaleko od seminárov alebo Biblických inštitútov. Vládne reštrikcie nepovolili budovu žiadneho miestneho seminára. Namiesto toho sa misijný stratég pozrel do novozákonných vzorov mentoringu. Keď misionár školil prvú generáciu vodcov zboru, vyžadoval, aby oni

školiť niekoho iného. Takto bolo školenie robené cez vzťahy mentoringu jedného s jedným. Od každého aspirujúceho vodcu zboru sa vyžadovalo, aby bol aj učeník a aj vedúci v učeníctve v pokračujúcom reťazci vyučovania a byť vyučovaným "čokoľvek som vám prikázal" (Mat. 28:20). Čokoľvek sa laický pastor naučil jeden deň, vyučoval na ďalší deň ďalšieho laického vodcu. Toto zabezpečilo fundamentálny príklad praktického školenia, ktoré bolo vždy vitálne, čerstvé a "práve načas", aby bolo použité.

Jedinečné faktory

Hoci šírenie evanjelia po oblasti Yanyin sprevádzalo prenasledovanie a smrť, zo strany vlády nebolo systematické úsilie hnutie zastaviť. Toto mohlo byť čiastočne vďaka nenápadnosti skupinkových zborov a absencii nových zborových budov.

Noví veriaci boli hneď pokrstení a vyučovaní, takže pre nich bolo normálne získavať iných pre Krista a viesť ich, aby vytvárali nové zbory. Toto "veľmi žiadané/vysokorizikové" spoliehanie sa na novoobrátených ako na evanjelistov a zakladateľov zborov značne prispelo k rýchlej expanzii hnutia.

Nedenominačný kontext zborov v Číne znamenal, že tam nebola žiadna denominačná tradícia, ktorú si zbory adoptovali. Uvidíme, či sa v rámci hnutia objavia heretické prejavy. Akokoľvek však, vysoko decentralizovaný charakter hnutia zakladania zborov v oblasti Yanyin nie je vhodný na to, aby jednotlivec ovládal celok. V doktrínálnom jadre každého skupinkového zboru je záväzok podriadenosti Biblii. Keďže zborová pobožnosť pozostáva zo *spoluúčastného* štúdia Biblie s početnými vodcami, je tu prirodzená korekcia nesprávnej interpretácie alebo extrémov interpretácie zvnútra samotnej skupiny.

Keď sa koordinátora stratégie opýtali na chýbajúcu denominačnú identitu hnutia, povedal, že napriek tomu, že vláda v Číne zakazuje denominačné prejavy, zbory v oblasti Yanyin sú viac baptistické ako väčšina baptistických zborov, ktoré pozná. Okrem toho predpokladá, že ich charakter oddanosti Biblii a záväzku ku kňazstvu laikov hnutie udrží na dráhe.

Zhrnutie

1. Evanjelizácia bolo od začiatku vedená laikmi a sústredená skôr medzi stratenými než vo vnútri zborových budov.
2. Početní, neplatení vodcovia zborov zaistili dostupnosť rastúceho počtu vodcov, potrebných, aby kontinuálne začínali nové diela.
3. Charakter hnutia v oblasti Yanyin spočívajúci v domácich zboroch je dobre adaptovaný na rast a na prostredie prenasledovania.
4. Tým, že misionár zanechal svoju poverenie predtým, ako narástlo do takých rozmerov, aby upútalo pozornosť vlády, pomohol hnutiu v oblasti Yanyin, aby sa v krajine, známej pre jej nacionalizmus a xenofóbiu, vyhlo príznakom cudzoty.

Indický národ Bholdari (The Bholdari of India)

Situácia

V preplnenom vnútrozemí Indie je skupina ľudí, ktorú budeme volať Bholdari. Meno sa vzťahuje na ich jazyk, ktorým hovorí skoro 90 miliónov ľudí žijúcich vo viac ako 170 000 dedinách, tiahnucich sa cez štyri indické štáty. Medzi obyvateľstvom sú všetky štyri kasty a beztriedni nedotknuteľní. Väčšina ľudí skupiny sú mimoriadne zbedačení, negramotní ľudia, existenčne závislí na poľnohospodárstve a na ekonomike s naturálnou výmenou.

Oblasť je tiež domovom niekoľkých dôležitých hinduistických svätých miest a medzi ľuďmi národa Bholdari je hojne zastúpená aj Brahmská alebo kňazská kasta. Viac ako 85 percent národa Bholdari sú hinduisti, zvyšok sú moslimovia alebo animisti. V tejto oblasti sú taktiež štyri veľké veľkomestá, s viac ako 1 miliónom ľudí v každom z nich.

Kresťanský kontakt s týmito ľuďmi začal so službou Williama Careya a jeho nasledovníkov v skorých rokoch 19. storočia. Približne v tom istom čase prácu začali rímskokatolícki jezuiti. V 19. storočí a v skorých rokoch 20. storočia do katolíckej cirkvi prúdilo niekoľko tisíc nedotknuteľných. Avšak od Indickej nezávislosti v roku 1947 sa pribúdanie katolíkov stabilizovalo s menej ako jednou desatinou percenta ľudí hlásiacich sa ku katolicizmu.

Baptistická práca prijala životnú iskrú od švédskych baptistických misionárov koncom 19. storočia a v skorých rokoch 20. storočia. Týmto misionárom sa predtým, ako z miesta v polovici 20. storočia odišli, podarilo v oblasti založiť a podporovať 28 zborov. Baptistickéj práci bola zasadená ťažká rana, keď britské vojská, ktoré sa pokúšali potlačiť nacionalistické hnutie nezávislosti, prechodne ubytovali svoje okupujúce oddiely v domovoch miestnych baptistov. Počas druhej polovice 20. storočia

kresťanstvo dosiahlo vrchol a začal jeho dlhý úpadok. Do konca 80. rokov 20. storočia to bolo už viac ako 25 rokov, odkedy sa niektorý z týchto zborov reprodukoval.

Čo sa udialo

V roku 1989 Južní baptisti vyslali k národu Bholdari koordinátora stratégie. Keď misionár nastúpil na ročné štúdium jazyka a osvojenia si kultúry, uviedol do činnosti stratégiu - pôsobiť cez niektoré z miestnych zborov, ktoré sa chopili jeho vízie zakladania nových zborov. K jeho zdeseniu, prvých šesť indických zakladateľov zborov, ktorí používali metódy spoločné zakladaniu zborov v tolerantnejšom prostredí južnej Indie, bolo nezávisle na sebe brutálne zavraždených, keď začali svoju misionársku prácu.

Avšak, v roku 1992, sa odliv obrátil, keď misijný stratég zaviedol nový prístup k zakladaniu zborov. Vychádzajúc z Ježišových vyučovaní, ktoré nachádzame v Lukášovi v 10. kapitole, v ktorej Ježiš vyslal učeníkov do galilejských dedín po dvoch a dal im inštrukcie, aby našli "človeka pokoja", evanjelikálni zakladatelia zborov z národa Bholdari začali robiť to isté. Skôr, ako každý misionár národa Bholdari otvoril ústa, aby zvestoval evanjelium, priblížil sa s miestnym človekom pokoja a začal viesť rodinu v učeníctve do kresťanskej viery (dokonca ešte skôr, ako sa stali veriacimi), pričom využil chronologické rozprávanie Biblie. Keď títo prví obrátení ľudia dospeli k viere, viedli svoje rodiny k Pánovi, pokrstili ich a upevnili ich do jadra nových zborov v každej dedine.

V roku 1993 počet zborov narástol z 28 na 36. V nasledujúcom roku bolo odštartovaných 42 ďalších zborov. Školiace centrum zabezpečilo, aby tam bol pokračujúci prúd zakladateľov evanjelikálnych zborov šíriacich slovo. Zbory sa začali rozmnožovať. V roku 1996 počet zborov stúpol na 547 a potom v roku 1997 na 1200. Do roku 1998 bolo medzi ľuďmi národa Bholdari 2000 zborov. Za sedem rokov dospelo k viere v Ježiša Krista viac ako 55 000 ľudí národa Bholdari.

Kľúčové faktory

Rozvoj tohto hnutia zakladania zborov poznamenalo niekoľko kľúčových prvkov. Prvý prišiel so strategickým rozhodnutím misionára – experimentovať s početnými modelmi k zisteniu maximálnej efektivity. Boli spustené súbežné iniciatívy zakladania zborov cez existujúce miestne baptistické zbory, cez projekt humanitárnej pomoci a cez lokálnu sieť evanjelikálnych zakladateľov zborov. Po šiestich mesiacoch stratég starostlivo vyhodnotil každé dielo. Len čo zistil, že miestni zakladatelia zborov boli zďaleka najproduktívnejšími činiteľmi, začal na nich smerovať viac zo svojho času a viac výcviku.

Druhý kľúčový krok prišiel, keď stratég IMB určil a vyškolil indického misionára, aby slúžil ako spolustrategický koordinátor zvnútra hnutia. Blondý americký koordinátor stratégie s obmedzeným ovládaním jazyka bude vždy menej vhodný na cestovanie po provinciách národa Bholdari ako Ind. Títo dvaja spolu vytvorili dynamickú synergiu. Stratég IMB žil mimo Indie a veľa cestoval, pričom rozvíjal rozsiahlu medzinárodnú koalíciu, aby podporovala túto službu. Indický stratég žil v oblasti, pričom zavádzal a koordinoval rastúcu sieť výcviku, evanjelizácie a zakladania zborov.

Práve tak, ako indický stratég bol schopný robiť veci a ísť na miesta, ktoré boli nemožné pre misionára IMB, tak tiež koordinátor stratégie IMB bol schopný plniť dôležité služobné úlohy, ktoré by boli nemožné pre jeho kolegu žijúceho vo vnútri krajiny. Tieto úlohy zahŕňali: rozvoj masívnej globálnej modlitebnej služby; tvorbu podporných a mobilizačných materiálov; uvedenie prekladov Písma a kaziet; rozvoj školiacich a vodcovských materiálov; a upevňovanie strategických aliancií s evanjelikálmi z iných častí Ázie, ktorí prispievali na výdavky zakladateľov zborov národa Bholdari.

V úsilí minimalizovať inštitucionalizáciu a závislosť na zahraničí, koordinátor stratégie rozvrhol každý program v službe v národe Bholdari na dva roky. Po dvoch rokoch sa fondy vyčerpajú a celá práca sa prehodnotí. Dokonca aj školiace programy zakladateľov zborov sa konajú v prenajatých zariadeniach a každé dva roky sa premiestňujú.

Jedinečné faktory

Čo začalo ako prevažne baptistické hnutie, sa v priebehu svojich prvých siedmich rokov existencie prelomilo do početných aliancií. Toto bolo čiastočne spôsobené neschopnosťou miestnych baptistických zborov držať krok s rýchlym rastom. Radšej, ako presmerovať svoju pozornosť zo zakladania zborov na budovanie denominácie, koordinátor stratégie zvolil iné prostriedky zjednocovania rozrastajúceho sa hnutia. Spoločný článok medzi všetkými zbormi: oddanosť Biblii ako nespornej autorite.

Ďalšou osobitosťou v hnutí zakladania zborov v národe Bholdari bola závislosť koordinátora stratégie na vonkajších fondoch na podporu práce. Avšak použitie financií bolo limitované. Fondy šli na zriaďovanie školiacich centier pre zakladateľov zborov a laických pastorov, na podporu školení zakladateľov zborov a na príspevky na výdavky cestujúcich evanjelistov a zakladateľov zborov. Toto zabezpečilo podpornú základňu pre zakladateľov zborov, keď pokračovali vo svojej práci cez nepriateľské územie. Akonáhle boli založené zbory, boli dotácie zastavené. Na miestnych pastorov nesmerovali žiadne

príspevky. Namiesto toho boli pastori školení, aby boli poloprofesionálmi. Ani na stavbu budov nesmeli ísť žiadne dotácie.

Spoliehanie sa na zahraničné fondy na podporu zakladateľov evanjelických zborov nastoľuje otázky o schopnosti hnutia autochtónne sa poháňať. Zrušenie pastorálnych dotácií alebo dotácií na budovy povzbudilo autochtónny proces, ale financovanie miestnych misionárov spôsobilo v niektorých štvrtiach znepokojenie. Odpoveďou koordinátora stratégie je, že "všetci misionári, svojím samotným charakterom, musia dostávať externé finančné prostriedky. Čo platí pre západných misionárov, takisto platí aj pre indických misionárov." Povzbudzujúci znak môžeme nájsť v spôsobe, akým miestne zbory uchopili víziu pre zakladanie nových kongregácií. Na výročnej pastorskej konferencii každý z 1000 prítomných pastorov hovoril, že ich vlastné zbory rozbiehali dva až päť nových zborov.

Začali s rodinou človeka pokoja, potom rozhovory postupovali po rodinných líniach cez každú dedinu. Jednotlivci neboli krstení oddelene od svojich domácich. Mužskí rodinní príslušníci väčšinou krstili svoju nastávajúcu zborovú rodinu a viedli zborovú komunitu, ktorá vznikla.

Zhrnutie

1. Prehra môže byť predohrou k úspechu, ak sme ochotní sa z nej poučiť a nevzdať sa. Prvé snahy v zakladaní zborov medzi ľuďmi národa Bholdari vyústili do šiestich mučeníkov.
2. Experimentovanie a dôsledné vyhodnocovanie môže napomôcť nasmerovať hnutie zakladania zborov na dráhu a udržať ho na nej.
3. Na úrovni učeníctva a doktríny sformovali prax veriacich národa Bholdari dve otázky. Každá záležitosť viery a praxe sa rieši nasledovným:
 - a. čo prinesie česť Kristovi v tejto situácii a
 - b. čo hovorí Božie slovo?
4. Chronologické rozprávanie Biblie a verzie Písma na audiokazetách umožnili Božiemu slovu, aby sa stalo ústrednou silou dokonca aj v skupine medzi prevažne negramotnými ľuďmi.

Kambodžskí Khméri

Situácia

20-te storočie zažilo veľký podiel vojen, diktátorov a genocíd, ale iba zopár ich prevyšuje tragické moderné dejiny Kambodže. Potom, ako sa Kambodža viac ako dve desaťročia zmiatla vo Vietnamskom konflikte, z tejto vojny vyšla s maoistickým diktátorom Pol Potom, ktorý krajinu zruinoval. Počas jeho päťročnej vlády v rokoch 1975-1979, Pol Potovi Červení Khméri zosnovali vraždu, zmiznutie alebo vyhladovanie do 3,3 milióna ľudí z celkovej - 8-miliónovej populácie krajiny. Táto vláda teroru zanechala Kambodžskú infraštruktúru v troskách, zdecimovanú dospelú mužskú populáciu a negramotných mladých ľudí. Nasledujúca vláda nastolená vietnamskou vládou ukončila genocídu, ale nemohla odčiniť škody spáchané na kambodžskej spoločnosti.

Spoločenský zvrät pripravil scénu pre zmeny, ktoré mali prísť. Storočia budhistického vplyvu boli podlomené komunistickou ideológiou. Rímsky katolicizmus, ktorý získal v krajine pozíciu, bol zasiahnutý Červenými Khméri kvôli vnímaným zahraničným väzbám na Vatikán a Francúzsko. Už v skorších rokoch storočia misionári z Kresťanskej a misijnej aliancie (Christian and Missionary Alliance) a z Asociácie zámorských misionárov (Overseas Missionary Fellowship) do krajiny uviedli protestantizmus, ale ich počet nikdy nepresiahol 5000. Počas vlády Pol Pota im Červení Khméri zasadili tvrdý úder, keď vypovedali misionárov a z rozptýlených kresťanov mnohých zavraždili. Do roku 1990 sa kambodžská evanjelická populácia znížila na nie viac ako 600 veriacich.

Čo sa udialo

Podľa jedného staršieho misionára, ktorý desaťročia slúžil v Kambodži s organizáciou Overseas Missionary Fellowship, zlom pre kresťanstvo nastal v 90-tych rokoch 20. storočia. Do roku 1999 sa počet protestantských veriacich zvýšil zo 600 na viac ako 60 000. Z tohto množstva bolo najviac baptistov s 10 000 členmi, za nimi nasledovala autochtónna denominácia Campus Crusade, potom Christian and Missionary Alliance a rôzne iné skupiny.

Hlavný katalyzátor pre zmenu prišiel v decembri 1989, keď Južní baptisti ustanovili Khmérom koordinátora stratégie. Do roku 1991 dokončil štúdium jazyka a začal realizovať stratégiu na zasiahnutie Khmérov.

Namiesto toho, aby misionár sám založil zbor, ako to bolo predtým jeho zvykom, začal budovať vzťah mentoringu s kambodžským laikom. V priebehu roka pritiahol do svojho okruhu mentoringu šesť kambodžských zakladateľov zborov. Počas nasledujúcich niekoľkých misií pripravil manuál zakladania

zborov v jazyku Khmérova a vyučoval khmérskeho zakladateľov zborov doktrínu, evanjelizáciu a zručnosti zakladania zborov, k čomu použil také zdroje, ako film JEŽIŠ, chronologické rozprávanie Biblie a jednoduché rozvíjanie domácich zborov. Takisto do nich vstúpil víziu a vášň pre zasiahanie celej ich krajiny hnutím zakladania zborov.

V roku 1993 počet baptistických zborov vzrástol zo šesť na 10. Nasledujúci rok sa počet zdvojnásobil na 20. V roku 1995, keď počet zborov dosiahol 43, kambodžskí vodcovia zborov vytvorili asociáciu rovnako zmýšľajúcich zborov, ktorú nazvali Khmérskeho baptistického konventu (neskôr zmeneným na Kambodžský baptistický konvent). Nasledujúci rok počet zborov stúpil na 78. V roku 1997 bolo po 53 zo 117 okresov rozptýlených 123 baptistických zborov. Do jari roku 1999 k baptistom patrilo viac ako 200 zborov a 10 000 členov. Iba zopár z týchto zborov sa stretávalo vo vyhradených budovách. Veľká väčšina sa stretávala v domovoch, ktoré na vidieku mohli pojať 50 alebo aj viac jednotlivcov.

Koordinátor stratégie z poverenia odišiel v roku 1996, pričom za sebou zanechal malý tím misionárov a sieť živých zborov zakladajúcich zborov, rozptýlených po veľkej časti krajiny. Práca pokračuje, rastie a upevňuje sa.

Kľúčové faktory

Koordinátor stratégie vo svojej správe, prečo sa toto hnutie zakladania zborov udialo, uviedol niekoľko kľúčových faktorov. "V posledných šiestich rokoch," napísal, "boli viac zmobilizované modlitby za kambodžský národ, ako kedykoľvek predtým v ich histórii." Misionár týmto modlitbám pripisuje ochranu zakladateľov zborov a otváranie srdca stratených Khmérova pre dobrú správu Ježiša Krista.

Modlitba tiež charakterizuje životy nových členov zborov a naplňa ich silným vedomím Božej priamej účasti v ich každodenných záležitostiach. Znamená a zázraky, ako vyhánanie zlých duchov, uzdravovanie a ďalšie skutky duchovného boja, sú medzi kambodžskými veriacimi stále bežné.

Výcvik je základným prvkom v hnutí od jeho počiatku. Koordinátor stratégie zaviedol Vidiecke programy výcviku vodcovstva (VPVV) (Rural Leadership Training Programs), kdekoľvek to bolo možné. Tieto centrá pre zakladanie zborov a teologické vzdelávanie boli rozsahom silne praktické. Stretávali sa v zariadeniach blízko oblastí, kde dúfali, že založia zborov a spoliehali sa na logistickú podporu od neďalekých zborov. Výcvik bol poskytovaný v ôsmich dvojtyždňových moduloch pozostávajúcich z biblického vyučovania, praktického výcviku vo vedení zboru a z vystrojenia pre evanjelizáciu a zakladanie zborov. 16-tyždňov výcviku sa spravidla rozťahlo do dvojročného obdobia a vodcovi zboru to umožnilo pokračovať aj v jeho pastorálnej práci a aj vo svetskom živobytí, kým absolvoval potrebný výcvik.

Koordinátor stratégie kládol taktiež dôraz na modelovanie a mentoring, ako na základnú hodnotu hnutia. Odvolávajúci sa na Pavlove inštrukcie v 2 Timoteovi 2:2, koordinátor stratégie rozvinul niečo, čo nazval "Princíp 222": **Nikdy nerob nič sám**. Takto sa vízia, zručnosti, hodnoty a princípy prenášali od veriaceho k veriacemu.

Ako sa hnutie rozvinulo, impulz horel zvnútra. Miestni vodcovia vyjadrovali svoju vlastnú víziu pre zakladanie zborov v každom okrese a v každej etnickej komunite. Keď získali výcvik a povzbudenie, hlavnými zakladateľmi zborov boli skôr samotní členovia zborov, ako misionári alebo profesionálni zakladatelia zborov. Koordinátor si neskôr všimol, že "zborov založené inými zborami sú reprodukovateľné, ale zborov založené dotovanými zakladateľmi zborov reprodukovateľné nie sú (až na niekoľko výnimiek)." Aby misionár zabezpečil autochtónnosť a obmedzil závislosť na ľuďoch zvonka, stanovil na vyformovanie nového zboru časové obmedzenie. Toto tiež dodalo hnutiu charakteristiku rýchlej reprodukcie.

S odchodom koordinátora stratégie v roku 1996, hnutie vstúpilo do novej fázy. Misionársky tím IMB, ktorý zostal v krajine, hnutiu napomáhal tým, že zostal skôr v katalytickej úlohe ako v prominentnej asertívnej úlohe. Jeden člen tímu toto vyjadril vo svojej výstrahe kolegom, aby "sa skutočne usilovali stať sa nenápadným lokajom," a "vyhli sa pokušeniu byť významným človekom v popredí."

Jedinečné faktory

Hoci to nie je úplne jedinečné, prospešné bolo, že si Kambodžský baptistický konvent rýchlo osvojil smelé ciele pre ich objavujúcu sa asociáciu zborov. Navzájom sa vyzývali k šíreniu evanjelia po krajine a k zakladaniu zborov v každom okrese. Táto vášň pre evanjelizáciu a zakladanie zborov ovplyvnila voľbu vedenia konventu. Hľadali mužov, ktorí sami boli vodcami v zakladaní zborov a ktorí slúžili ako inštruktori ďalších zakladateľov zborov vo Vidieckych programoch výcviku vodcovstva.

V kambodžských baptistických zboroch sa objavil jedinečný model, ktorý dával dohromady prostriedky Novej zmluvy s formami z komunistických tradícií. Každý nový zbor bol organizovaný okolo jadra siedmich laických vodcov (viď Skutky 6:3, ktoré popisujú zvolenie siedmich diakonov). Výraz, ktorý si pre toto sedemčlenné jadro osvojili, však nebol diakoni, ale "ústredný výbor". Ústredný výbor riadi rôzne

ťaženia v komunite, vrátane evanjelizácie, gramotnosti, uctievania, pastorálneho vyučovania a služieb ženám, mládeži a mužom.

Ako sa HZZ vyvíjalo, stalo sa evidentným, že pre jeho rast bol podstatný Vidiecky program výcviku vodcovstva. Misionár neskôr poznamenal: "Tam, kde prebieha VPVV (Vidiecky program výcviku vodcovstva), vždy nasleduje zakladanie zborov." Majúc toto na mysli, sa misionár intenzívne nasadil do organizovania a rozvíjania školiacich materiálov, ako aj do získavania podpory pre VPVV od zborov v Ázii.

Zhrnutie

1. Krátko na to, ako organizácia International Mission Board v Kambodži umiestnila koordinátora stratégie, prišlo do krajiny viac ako 30 ďalších misijných agentúr. Žiadna z nich nezažila ten úspech v zakladaní zborov ako IMB predovšetkým preto, že im chýbala zámerná stratégia zakladania zborov.
2. Misionár obišiel krok "odovzdania pochodne" kambodžským veriacim spustením hnutia s pohodňou vloženou pevne v ich rukách. Kládol dôraz na to, aby každý založený zbor bol založený Kambodžanmi.
3. "Princíp 222" (2 Timoteovi 2:2) modelovania a mentoringu sa ukázal byť neoceniteľným prostriedkom výcviku vodcov pre hnutie zakladania zborov.
4. Kambodžský baptistický konvent si osvojil étos a víziu hnutia zakladania zborov. Vodcov vyberajú na základe ich schopnosti pripievať k tejto vízii.

Ďalšie vyskytujúce sa hnutia

Keď sa pozeráme po svete, vidíme sa objavovať ďalšie hnutia zakladania zborov. Povzbudzujúce znaky sa objavujú medzi Masajmi v Tanzánii a Keni. Prístup misionárov k nim obmedzuje ich ťažká dosiahnuteľnosť na členitých územiach saván Masajskej nížiny. Ponuka vybudovať zborovú budovu alebo podporovať pastorať pre týchto polokočovných ľudí s ich ekonomikou naturálnej výmeny veľa neznamená. Misionári IMB prenikli na zakázané územie a uvádzajú Masajov do evanjelia, pričom hlavný dôraz kladú na výcvik Masajských zakladateľov zborov a vodcov. Výsledkom je rýchly nárast zborov medzi Masajmi. Uctievanie je plné vyjadrení bázne a moci, keď Masajovia vzhliadajú k Bohu, aby ich uzdravil a osobne usmernil. Chronologické rozprávanie Biblie sa prirodzene vyvinulo do masajského spievania biblických príbehov. Spontánne zoskupenia masajských mužov a žien vytvárajú spevácke zbory, aby spievali úžasné príbehy Starej a Novej zmluvy. Keď Masajovia doprevádzajú svoje piesne s vysokými vertikálnymi výskokmi do vzduchu, niet pochýb, že masajské hnutie zakladania zborov je hlboko zakorenené a skutočne autochtónne.

Ďalšie hnutia zakladania zborov vychádzajú na povrch každých pár mesiacov: 30 000 veriacich v krajine Juhovýchodnej Ázie; 100 000 veriacich zaplňujúcich 800 nových zborov vo východnej Indii; 20 000 ľudí, ktorí prišli ku Kristovi v období štyroch rokov v jednej čínskej provincii; zdvojnásobenie štartov zborov za šesť mesiacov v jednej krajine Západnej Európy; 383 zborov rozbiehajúcich sa v jedinom štáte v Brazílii. Misionári sa navzájom zdieľajú s týmito správami—a rozprávajú jeden druhému, akými prostriedkami Boh tieto úžasné skutky koná. Boh robí niečo mimoriadne. Pozrime sa na to, čo sme z týchto mocných Božích skutkov po celom svete zistili.

Kapitola 3: DESAŤ UNIVERZÁLNYCH PRVKOV

Potom, ako sme preskúmali hnutia zakladania zborov po celom svete, sme objavili minimálne 10 prvkov prítomných v každom z nich. Hoci je možné mať hnutie zakladania zborov aj bez nich, musíme predsa len vnímať, že sa toto vyskytuje. Každý misionár zameraný na pochopenie hnutia zakladania zborov, by mal brať týchto 10 prvkov do úvahy.

1. Modlitba

Pre každé hnutie zakladania zborov, ktoré sme skúmali, bola modlitba základom. Modlitba typicky zabezpečuje prvý pilier v základnom pláne koordinátora stratégie na zasiahanie jeho alebo jej skupiny ľudí. Avšak, je to *vitalita* modlitby v osobnom živote misionára, ktorá vedie k jej napodobňovaniu v živote nového zboru a jeho vodcov. Odkrytím zdroja jeho moci v modlitbe už od začiatku misionár efektívne rozdáva najväčší zdroj, ktorý do poverenia prináša. Toto zdieľanie zdroja moci je rozhodujúce pre prenos vízie a impulzu z misionára na nové miestne kresťanské vedenie.

2. Výdatná sejba evanjelia

Doteraz musíme vnímať, že hnutie zakladania zborov sa objavuje tam, kde je evanjelizácia zriedkavá alebo úplne chýba. Každé hnutie zakladania zborov je sprevádzané výdatnou sejbou evanjelia. Tu sa dobre uplatňuje zákon sejby a žatvy: „Ak sejete v hojnosti, budete aj v hojnosti žať.“ V hnutiach zakladania zborov stovky a dokonca tisíce jednotlivcov počujú požiadavky, ktoré má Ježiš Kristus na ich životy. Táto sejba sa často výrazne spolieha na masmediálnu evanjelizáciu, ale ono to vždy zahŕňa osobnú evanjelizáciu so živými svedectvami o život-premieňajúcej moci evanjelia. Zákon sejby a žatvy platí aj obrátene. Kdekoľvek sa vládám alebo spoločenským tlakom podarilo zastrašiť alebo utlmiť svedectvo kresťanov, hnutia zakladania zborov boli účinne eliminované.

3. Zámerné zakladanie zborov

V každom hnutí zakladania zborov niekto zaviedol stratégiu zámerného zakladania zborov predtým, ako sa hnutie rozprúdilo. Je niekoľko prípadov, v ktorých boli na mieste všetky kontextuálne prvky, ale misionárom chýbala buď schopnosť alebo vízia viesť hnutie zakladania zborov. Avšak, akonáhle bola táto prísada do zmesi pridaná, výsledky boli pozoruhodné. Zbory sa neprihodia len tak náhodou. Po celom svete sú faktom mnohé tisíce ľudí, ktorí prichádzajú ku Kristovi cez množstvo prostriedkov bez výsledného rozvinutia početných zborov. V týchto situáciách by mohla zámerná stratégia zakladania zborov transformovať tieto evanjelikálne prebudenia do naplno prepuknutých hnutí zakladania zborov.

4. Duchovná autorita

Dokonca aj medzi negramotnými skupinami ľudí je Biblia vodiacim zdrojom pre doktrínu, zborový systém a pre samotný život. Hoci hnutia zakladania zborov sa objavujú aj medzi národami bez Biblie prelozenej do ich vlastného jazyka, väčšina Bibliu mala buď ústne alebo v písomnej forme v ich vlastnom jazyku. V každom prípade Písmo poskytlo smerové kormidlo pre zborový život a jeho autorita bola nesporná.

5. Miestne vedenie

Misionári zaangažovaní v hnutiach zakladania zborov často hovoria o sebadisciplíne potrebnej k mentorovaniu zakladateľov zborov, namiesto toho, aby prácu zakladania zborov robili sami. Keď si už raz misionár vybuduje svoju identitu ako vedúci zakladateľ zborov alebo pastor, je pre neho ťažké vôbec znovu zaujať pozíciu v úzadí. Toto nemá povedať, že misionári nemajú v zakladaní zborov žiadnu úlohu. Naopak, miestni zakladatelia zborov dostávajú svoj najlepši výcvik pozorovaním, ako misionár modeluje spoluúčastné štúdiá Biblie s hľadajúcimi ľuďmi, ktorí nie sú kresťanmi. Kráčanie po boku miestnych zakladateľov zborov je prvým krokom v starostlivosti a ustanovovaní miestneho vedenia.

6. Laické vedenie

Hnutia zakladania zborov sú riadené laickými vedúcimi. Títo laickí vedúci sú väčšinou poloprofesionáli a pochádzajú z bežného profilu skupiny ľudí, ktorá je zasahovaná. Inými slovami, ak sú skupinou ľudí hlavne negramotní ľudia, potom vedenie zdieľa túto charakteristiku. Ak sú ľudia hlavne rybári, taktiež sú nimi aj ich laickí vodcovia. Keď sa hnutie rozvíja, často sa objavuje platené duchovenstvo. Avšak, väčšina—a rast hnutia—pokračuje, aby boli vedené laickými alebo poloprofesionálnymi vodcami. Táto závislosť na laickom vedení zaisťuje najväčšiu možnú skupinu potenciálnych zakladateľov zborov a vedúcich skupinkových zborov. Závislosť na seminári vyškolených—alebo v negramotných spoločnostiach, dokonca vzdelených—pastorálnych vodcoch znamená, že dielo bude vždy čeliť nedostatku vedúcich.

7. Skupinkové alebo domáce zbory

V hnutiach zakladania zborov sa objavujú aj zborové budovy. Avšak, veľká väčšina zborov pokračuje v tom, aby boli malými, reprodukovateľnými skupinkovými zbormi s 10-30 členmi, ktorí sa stretávajú po domoch alebo v predných častiach obchodov. Je rozdiel medzi skupinkovými zbormi a domácimi zbormi. Skupinkové zbory sú spojené jeden s druhým v určitom type štruktúrovanej siete. Táto sieť je často napojená na väčšiu, samostatnú cirkevnú identitu. Centrálny zbor plného evanjelia (The Full Gospel Central Church) v Soule, v Južnej Kórei je možno najznámejším príkladom modelu skupinkovej cirkvi s viac ako 50 000 skupinkami. Domáce zbory môžu vyzeráť tak isto, ako skupinkové zbory, ale spravidla nie sú organizované pod jednou autoritou alebo hierarchiou autorít. Ako autonómne jednotky môžu domáce zbory postrádať zjednocujúcu štruktúru skupinkových zborov, ale väčšinou sú dynamickejšie. Každé má svoje výhody. Skupinky sa ľahšie formujú a vedú k doktrinálnej zhode, kým domáce zbory sú menej

prístupné utlmeniu nepriateľskou vládou. Oba typy zborov sú v hnutiach zakladania zborov bežné a často sa objavujú v tom istom hnutí.

8. Zbory zakladajúce zbory

Vo väčšine hnutí zakladania zborov boli prvé zbory založené misionármi alebo misionármi vyškolenými zakladateľmi zborov. Avšak v určitom bode, ako hnutia vošli do exponenciálnej fázy reprodukcie, začali samotné zbory zakladať nové zbory. Aby sa toto stalo, členovia zborov museli veriť, že reprodukcia je prirodzená a že na spustenie nového zboru nie je potrebná žiadna externá pomoc. V hnutiach zakladania zborov nič miestnych veriacich neodstraňuje od toho, aby získavali stratených a sami zakladali nové skupinkové zbory.

9. Rýchla reprodukcia

Niektorí majú námietky voči nutnosti rýchlej reprodukcie pre život hnutia zakladania zborov, ale nikto nespochybňuje jej evidentnosť v každom HZZ. Väčšina zakladateľov zborov zaangažovaných v týchto hnutiach tvrdí, že rýchla reprodukcia je podstatná pre samotné hnutie. Hovoria, že keď sa spomaľuje tempo reprodukcie, hnutie zakladania zborov slabne. Rýchla reprodukcia dáva na vedomie naliehavosť a závažnosť príchodu k viere v Krista. Keď sa rýchla reprodukcia uskutočňuje, môžete si byť istí, že zbory nie sú zaťažované nepodstatnými vecami a že laici sú plne zmocnení, aby sa na tomto Božom diele podieľali.

10. Zdravé zbory

Odborníci na rast zborov v posledných rokoch obširne písali o znakoch zboru. Väčšina sa zhoduje, že zdravé zbory by mali realizovať nasledujúcich päť cieľov: 1) uctievanie, 2) evanjelizačné a misijné ťaženie, 3) vzdelávanie a učenie, 4) služba a 5) spoločenstvo. V každom z hnutí zakladania zborov, ktoré sme študovali, bolo týchto päť základných funkcií evidentných. Mnoho zakladateľov zborov zdôrazňuje, že ak je týchto päť zdravých indikátorov silných, zbor nemôže iné, ako rásť. O každom z týchto zdravých zborových indikátorov by sa dalo povedať viac, ale z hľadiska misionára je najdôležitejšie zborové misijné ťaženie. Tento impulz v týchto na HZZ zameraných zboroch šíri evanjelium do vzdialených skupín ľudí a prekonáva bariéry, ktoré dlho odolávali úsiliu západných misionárov.

Kapitola 4: DESAŤ OBVYKLÝCH FAKTOROV

Okrem 10 univerzálnych prvkov nachádzajúcich sa v každom hnutí zakladania zborov, existuje minimálne 10 často, hoci nie univerzálne, sa nachádzajúcich charakteristík. Tieto charakteristiky nie sú uvedené v žiadnom osobitnom poriadku podľa priorit alebo frekvencie. Avšak, vo väčšine HZZ, vidíme väčšinu, ak nie všetky, z týchto faktorov.

1. Uctievanie vo vlastnom jazyku

Sú prípady, v ktorých Božie slovo ešte nebolo preložené do vlastného jazyka ľudí a uctievanie je vedené v obchodnom jazyku. Avšak, dokonca aj v takých zriedkavých prípadoch sa vlastný jazyk ľudí objavuje v ich modlitbách, piesňach, v ilustráciách kázne a v aplikáciách. Uctievanie v bežnom vlastnom jazyku ho udržiava prístupným a v dosahu všetkých členov komunity a každému umožňuje sa podieľať na formovaní nového zboru. Misionári, ktorí identifikujú a uchopia vlastný jazyk ľudí, ktorých sa snažia zasiahnúť, sú v správnej pozícii, aby hnutie zakladania zborov stimulovali. Nič tak neodhalí, ako skupina ľudí vníma svet, ako dôverná známosť ich vlastného jazyka. Misionári, ktorí sa rozhodnú pracovať cez obchodný jazyk, začínajú svoju službu s oponou medzi nimi a srdcami ľudí, ktorých sa snažia zasiahnúť.

2. Evanjelizácia má komunálne aspekty

Na rozdiel od prevládajúceho vzoru na Západe, pri ktorom sa kladie dôraz na individualizmus a osobný záväzok, hnutia zakladania zborov sa väčšinou spoliehajú na oveľa silnejšiu rodinu a spoločenské vzťahy. Misionári v HZZ si toto všimli a pobádali nových veriacich, aby išli po sieti ich vlastných rodinných vzťahov, aby do spoločenstva viery pritiahli nových veriacich (viď Skutky 16:31-32). V mnohých prípadoch zbory dospeli k tomu, že pozostávajú z celých rodín a sú vedené hlavou rodiny.

3. Rýchle začlenenie novoobrátených ľudí do života a služby zboru

Vo väčšine hnutí zakladania zborov krst nie je brzdený obšírnymi požiadavkami učeníctva. Naopak, učeníctvo väčšinou predchádza obráteniu a dlhodobo pokračuje. Dokonca, aj keď sú krsty oddialené, od nových veriacich sa očakáva, že sa okamžite stanú svedkami; títo noví učenici sa okamžite stávajú tými, ktorí vedú ďalších a dokonca sa stávajú zakladateľmi zborov. Jeden starší muž, ktorý prišiel ku Kristovi v hnutí zakladania zborov v Indii v prvom roku po svojom obrátení založil 42 zborov. V snahe udržať hnutie, aby rástlo navonok, misionári zameraní na HZZ väčšinou povzbudzovali nových veriacich, aby sa radšej pridali alebo aby pomohli rozbehnúť nové zborny, namiesto jednoduchého pridávania veľkých počtov k existujúcim kongregáciám.

4. Nadšenie a nebojácnosť

Hnutia zakladania zborov sú charakterizované nadšením a zmyslom pre naliehavosť, ktorá dosvedčuje význam spasenia a nutnosť obrátenia. Noví veriaci preukazujú smelosť navzdory opozícii. Duch bojovnosti alebo strachu tlmí HZZ. Odvaha môže vyvolať prenasledovanie, ale pre hnutie zakladania zborov je palivom (viď Jozua 1:6).

5. Cena, ktorú treba zaplatiť, aby sa človek stal kresťanom

Hnutia zakladania zborov sa často objavujú v ťažkých prostrediach, kde obrátenie sa k evanjeliu Ježiša Krista nie je vecou, ktorá by bola populárnou alebo spoločensky výhodnou. V mnohých prípadoch obrátenie vedie ku krutému prenasledovaniu alebo dokonca smrti. Navzdory tomuto prenasledovaniu veriaci našli silnú podporu vo svedectve Ježiša a novozákonnej cirkvi (viď Mat. 10:17-25). Prenasledovanie má tendenciu vytriediť neodovzdaných a zaisťuje veľmi oddanú členskú základňu.

6. Vnímaná kríza vodcovstva alebo duchovné vákuum v spoločnosti

Krajina alebo skupina ľudí, ktorá zažila stratu vedenia alebo duchovné vákuum pochádzajúce z vojny, prírodnej katastrofy alebo z premiestnenia, môže vytvoriť zrelé prostredie pre hnutie zakladania zborov. Spoločenský rozklad sa v našom rýchlo sa meniacom svete stáva stále bežnejším a je dobrým znamením pre hnutia zakladania zborov. Odstránenie dlho udržiavaných symbolov stability a bezpečnosti vyzýva jednotlivcov, aby prehodnocovali veci večného významu.

7. Praktické školenie pre zborové vedenie

Pri rýchlom náraste počtu zborov je pre úspech hnutia rozhodujúci efektívny výcvik vedenia. Ak noví vodcovia zborov musia zanechať svoje zborny na dlhšie obdobia kvôli teologickému školeniu, impulz hnutia bude oslabený. Zároveň však táto životne dôležitá zložka rastu zboru nesmie byť zanedbaná. Najprospešnejší výcvik prináša vyučovanie čo najbližšie k akcii. Rozložené teologické vzdelávanie s dôrazom na praktické štúdium prerušované pokračujúcou službou sa ukázalo byť silným doplnkom k hnutiam zakladania zborov. Formy tohto praktického školenia sa v jednotlivých oblastiach líšia, ale väčšinou zahŕňajú sériu krátkodobých výcvikových modulov, ktoré nebránia prvoradým úlohám evanjelizácie, zakladania zborov a pastorálneho vedenia. Misionári tiež potvrdzujú dôležitosť pokračujúceho výcviku vedenia pre nepretržitý rast a zdravý rozvoj hnutia zakladania zborov.

8. Autorita vedenia je decentralizovaná

Denominácie a cirkevné štruktúry, ktoré zavádzajú hierarchiu autority alebo vyžadujú byrokratické rozhodovanie sa nehodia na zvládnutie dynamizmu hnutia zakladania zborov. Je dôležité, aby každý vedúci skupinkového alebo domáceho zboru mal všetku autoritu potrebnú k tomu, aby mohol robiť, čokoľvek je potrebné v zmysle evanjelizácie, služby a zakladania nových zborov bez požadovania súhlasu od cirkevnej hierarchie.

9. Ľudia zvonku sa držia v pozadí

Misionári, ktorí sú zaangażovaní v hnutiach zakladania zborov poukazujú na dôležitosť udržania si osobnej pozície v ústraní, keď sa usilujú hnutie iniciovať a podporovať. Kľúčovým záujmom je minimalizovať cudzotu a podporovať autochtonnosť. Radšej, ako čakať na nových veriacich, aby sa preukázali, že sú hodni vodcovstva, misionári začínajú vľahovaním nových veriacich do rolí vodcovstva cez spoluúčastné štúdiá Biblie a cez mentoring pastorov spoza scény.

10. Misionári trpia

Zoznam misionárov, ktorí boli zapojení v hnutiach zakladania zborov, znie ako katalóg pohrôm. Mnohí trpeli chorobami, znášali výsmech a potupu. V niektorých prípadoch bolo utrpenie spôsobené ich vlastným seba-deštruktívnym správaním; v iných prípadoch prišlo rukami protivníkov. Študenti hnutí zakladania zborov naznačujú, že utrpenie môže súvisieť s vyššou duchovnou cenou, potrebnou na vytlačenie temnoty (Zjav. 12:12). Nech je príčina akákoľvek, nepomerný stupeň utrpenia misionárov zapojených v hnutiach zakladania zborov, je pozoruhodný. Misionári, ktorí majú tento spôsob jednanja na zreteli, sú rozvážni, aby boli na stráži, aby strážili, zápasili a modlili sa.

Kapitola 5: DESAŤ PRAKTICKÝCH PODNETOV

Hnutia zakladania zborov sú zvrchovanými Božími činmi, ale vo svojej zvrchovanej milosti a zľutovaní si nás On vyvolil za partnerov. Existuje niekoľko praktických vecí, ktoré misionári môžu robiť, aby hnutie zakladania zborov pomohli iniciovať alebo podporovať. Nie sú to postupné kroky. Niektoré z nich sú dôležitejšie ako iné, ale každý z nich bol niekde na svete pri formovaní hnutí zakladania zborov použitý. Každý misionár si musí vymedziť, ktoré sa hodia do jeho alebo jej situácie a ako ich čo najlepšie a s čo najväčším úžitkom adaptovať.

1. Od začiatku sleduj orientáciu na HZZ

Toto je kľúčová vec: hnutia zakladania zborov začínajú v deň začatia práce. Konečnou víziou je byť "realizovaný" od začiatku. Takto misionári, ktorí chcú hnutie zakladania zborov odštartovať, musia začať "vytvorením modelu zboru typu HZZ" vyplneným evanjelizáciou, učenictvom a školením reprodukcie v prostredí skupiniek. Toto odporuje sekvenčnému modelu, ktorý začína s pred-evanjelizáciou, potom evanjelizáciou, potom učenictvom, zakladaním zborov, misiou, atď.

2. Rozvíjaj a zavádzaj komplexné stratégie

Misionári, ktorí určujú rámec všetkého, čo je potrebné na iniciovanie a podporovanie hnutia zakladania zborov, si rýchlo uvedomili, že táto vec je ďaleko za ich osobnými ohraničeniami času, talentu a zdrojov, keď hľadajú na širší zdroj kresťanov Veľkého poverenia a neustále sa pýtajú: "Čo to bude vyžadovať – spustiť hnutie zakladania zborov?", zisťujú, že je potrebná komplexná stratégia.

Komplexná stratégia stojí minimálne na štyroch pilieroch: 1) modlitba, 2) Božie slovo, 3) evanjelizácia a 4) zakladanie zborov. Tieto štyri piliere sú dopĺňané formou služieb vrátane služieb ľudským potrebám, stratégií komunikácie, mobilizácie a ďalších programov. Keď sú tieto komplexné stratégie skombinované, oslobodzujú službu od ohraničení jedného misionára alebo dokonca jednej misijnej agentúry a možnosti pre iniciovanie a podporovanie hnutia zakladania zborov maximalizujú.

3. Všetko vyhodnocuj, aby si dosiahol konečnú víziu

Jeden misionár raz poznamenal: "Dobrého koordinátora stratégie môžete rozoznať od zlého podľa toho, čomu hovorí 'nie'." Toto by sa nemalo interpretovať, že to znamená, že rozsiahle experimentovanie je nevhodné, ale efektívny koordinátor stratégie je nemilosrdný vo vyhodnocovaní všetkého, čo on alebo ona robí, vo svetle konečnej vízie—hnutia zakladania zborov—a vyraduje tie veci, ktoré k tomu nevedú alebo nebudú viesť.

4. Používaj cieleňú žatvu

Radšej, ako náhodne rozsievať semená evanjelia a očakávať žatvu, sa rastúci počet misionárov učí múdrosti cieleňú žatvy. Cieleňú žatva využíva "filtrovanie odoziev" na identifikovanie a lokalizovanie jednotlivcov, ktorí už na evanjelium kladne zareagovali, a potom umiestňuje dlhodobějších pracovníkov do priameho kontaktu s nimi kvôli následnému vedeniu v učenictve a zakladaniu zborov. Tento model uznáva, že misionár, ktorý sa usadí na misijnom poli, môže uspieť v učení sa jazyka, v zdieľaní svojej viery, vo vedení skupiny veriacich v učenictve a v založení zboru, ale že môže byť efektívnejší spôsob, ako dosiahnuť ten istý výsledok.

Spoluprácou s rozhlasovými organizáciami alebo s inými sprostredkovateľmi masovej evanjelizácie je misijný zakladateľ zboru schopný zbierať mená a adresy respondentov do ďalšej služby siania. Potom, keď sa umiestni medzi týchto nových veriacich alebo hľadajúcich, je schopný začať službu

vedenia v učeníctve a službu zakladania zborov. Táto služba cielenej žatvy môže v procese rozbiehania zboru alebo viacerých zborov ušetriť roky.

5. Pripravuj nových veriacich na prenasledovanie

Noví veriaci musia chápať, že volanie ku Kristovi je volaním ku krížu. Súženie, prenasledovanie a dokonca mučenícka smrť môžu prísť, ale nemali by byť pre nových veriacich prekvapením. K tým, ktorí nasledujú Krista, prenasledovanie prichádza už od čias Novej zmluvy. Príprava na súženie nečaká na obrátenie, začína v samotnom procese evanjelizácie. Veriaci sú vyučovaní, aby od začiatku očakávali ťažkosti ako cenu ich obrátenia (viď Marek 8:34).

6. Zhromaždi ich, potom ich získaj

Logickou postupnosťou v zakladaní zborov je: získaj ich, ved' ich v učeníctve, vytvor z nich spoločenstvo, potom ich organizuj do zboru. Ale toto nie je jediný spôsob na vykonanie tejto úlohy. Mnoho efektívnych zakladateľov zborov, ktorí sa podieľali na hnutiach zakladania zborov, sa naučili zhromaždiť skupinu stratených hľadajúcich do evanjelizačných skupiniek uctievania a štúdia Biblie. Títo "zatiaľ-nekresťania" sú uvedení do vízie hnutia zakladania zborov súbežne s tým, ako sú privedení do rodiny viery.

7. Vyskúšaj metodiku POUCH

Metodika POUCH, popísaná v štúdiu príbehu ľudí oblasti Yanyin, obsahuje základné prvky, ktoré by mali byť aplikovateľné prakticky v ktoromkoľvek kontexte zakladania zborov. Zbor **POUCH** využíva skupinky spoluúčastného štúdia Biblie a uctievania, potvrdzuje podriadenosť Biblii ako výhradnému meradlu úspechu, využíva neplatené a nehierarchické vedenie a stretáva sa v skupinkách alebo v domácich zboroch.

8. Rozvíjaj početných vodcov v každom skupinkovom zbere

Vyhni sa pasci neadekvátneho vedenia, čo je potrebné, aby boli uspokojené potreby rastu, tým, že prácu začneš s viacerými vodcami. Spomínaš si na kambodžské hnutie zakladania zborov, ktoré začalo každý nový skupinkový zbor so sedemčlenným "Ústredným výborom"? Tento typ početného vedenia je v hnutiach zakladania zborov bežný a zaisťuje množstvo potenciálnych vodcov pre samotný skupinkový zbor a pre štartovanie nových zborov.

9. Používaj praktické školenie

Vyhni sa pokušeniu ťahať nových vodcov miestnych zborov preč z ich zborov na roky výcviku v nejakej inštitúcii. Decentralizované teologické vzdelávanie, ktoré je prerušované praktickou skúsenosťou, je lepšie. Tento prístup by mohol zahŕňať jeden mesiac školenia s dvoma mesiacmi pastorálnej práce alebo osem vyučovacích stretnutí výcviku, zakaždým na dva týždne, rozložených na niekoľko rokov, s pokračujúcim vedením v učeníctve a zvyšovaním úrovne schopností, ktoré môže trvať celý život. Z vyššieho vzdelania môžu mať vodcovia zborov v určitom bode ošoh, ale samotné vzdelávanie môže v skorých štádiách hnutie zakladania zborov brzdiť.

10. Modeluj, pomáhaj, dozeraj a zanechaj (MPDZ)

Misionári, ktorí sú spôsobilí zakladatelia zborov čelia mnohým výzvam zo strany samých seba, ako aj od skupiny ľudí, ktorú sa snažia zasiahnuť. Vždy tu je pokušenie radšej "to urobiť sám", ako prácu odovzdať objavujúcemu sa miestnemu vedeniu. Tento prenos zodpovednosti je komplikovaný faktom, že mnohí, ak nie väčšina misionárov má potešenie z pastorovania a slúženia ľuďom.

Táto kríza prenosu zodpovednosti sa dá minimalizovať, keď misionár zodpovednosť od začiatku zdieľa s tými, ktorých vedie. Vzor zakladania zborov – formovania zakladania nových zborov a uctievania, potom asistovanie členom zboru v procese činenia toho istého nimi samotnými pomáha prechodu misionárskej odbornosti na ďalšiu generáciu miestnych zakladateľov zborov (viď 2 Tim. 2:2). Iba keď misionár skutočne ustúpil od práce, je cyklus MPDZ zavŕšený. Až vtedy je zaistené bezprostredné opakovanie autochtónneho zakladania zborov.

Kapitola 6: ČASTO KLADENÉ OTÁZKY

Keď preberáme hnutia zakladania zborov s misionármi z celého sveta, často sa opakuje niekoľko otázok.

1. Čo dobrovoľníci?

Kľúčom k efektívnemu využitiu dobrovoľníkov v misii je orientácia. Väčšina krátkodobých dobrovoľníkov chce byť strategickými, ale neuvedomujú si, že niektoré formy pomoci môžu v skutočnosti hnutiu zakladania zborov prekážať. Budovanie zborových budov, dotovanie pastoračov a vytváranie závislosti sú pre hnutie zakladania zborov dobre mienenými prekážkami. Modlitebné pochody, evanjelizácia, distribúcia literatúry, pastorálny mentoring a služba ľudským potrebám sú niektoré z mnohých pozitívnych príspevkov, ktoré dobrovoľníci prinášajú. Dobrovoľníci tiež poskytujú neoceniteľnú podporu dlhodobým misionárom, ktorí trpia izoláciou, ťažkosťami pri učení sa jazyka, kultúrnym stresom, rodinnými ťažkosťami, atď.

Jedným z najväčších prínosov, ktoré dobrovoľníci poskytujú, je vízia a nadšenie. Inšpirujú a povzbudzujú misionárov a rovnako nových veriacich so svojim prejavom viery v tom, že cestujú veľké vzdialenosti, aby preukázali svoju lásku k strateným a poslušnosť Veľkému povereniu. Táto láska a poslušnosť sú nákazlivé.

2. Aké je miesto baptistických únií a konventov?

Baptistické únie a konventy majú veľký potenciál ako partneri v napĺňaní Veľkého poverenia. Zdieľajúc spoločnú oddanosť Kristovi, by mali byť prirodzenými spojencami. Avšak, vydanie sa iniciovaniu a podporovaniu hnutia zakladania zborov vyžaduje víziu. Keď majú vodcovia únie víziu pre rozmnožovanie zborov, ktoré presahuje ich potrebu kontroly, môžu hnutiu veľmi pomôcť. Misionári môžu pomôcť vstúpiť túto víziu cez dialóg, vzdelávanie a modelovanie. Pre misionárov je tiež dôležité rozpoznať, že ich úloha je iná ako úloha denominačných vodcov. Jedinou úlohou misionára je sústavne tlačiť na hranicu stratenosti, k nezasiadnutým, a predkladať im evanjelium. Denominační vodcovia majú oveľa širšiu zodpovednosť, ktorú misionári môžu pozhenať a povzbudiť, ale nemali by sa snažiť ju duplikovať alebo kontrolovať.

3. Čo zborové budovy a inštitúcie?

Zborové budovy a inštitúcie môžu byť hnutiam zakladania zborov prínosom, ale môžu sa tiež stať kameňmi úrazu. Keď sa budovy a inštitúcie objavujú autochtónne a prirodzene v rámci potrieb a prostriedkov miestnych veriacich, prácu podporujú. Keď sú inštitúcie (semináre, školy, nemocnice, atď.) zavedené alebo keď sú závislé na externých činiteľoch, môže zanechať bremeno udržiavania, čo odvracia pozornosť od impulzu evanjelizácie a zakladania zborov. Zborové budovy sa pre nás na Západe stali druhou prirodzenosťou. Zabúdame, že kresťanstvu trvalo skoro tri storočia, kým autochtónne prišlo na potrebu vyhradených zborových budov. Počas tých istých troch storočí evanjelium explodovalo cez veľkú časť známeho sveta. Keď my hneď zabezpečujeme zborové budovy pre nové zhromaždenia, môžeme na nich uvaliť externé bremeno, ktoré nie sú vystrojení niesť.

4. Kam sa hodia tímy?

Ako všetko ostatné, o čom sme diskutovali, tímy nie sú sami o sebe za ani proti hnutiam zakladania zborov. Ak každý člen tímu chápe účel tímu ako živienie a podporovanie hnutia zakladania zborov, potom sú vyhliadky na úspech dobré. Na druhej strane, ak sa tím alebo jeho členovia obrátia dovnútra a sami sa stanú cieľom, potom je hnutie zakladania zborov nepravdepodobné. Keď tímy zamerané na skupiny ľudí zomierajú seba a upierajú svoj zrak na to, aby pod panstvom Ježiša Krista robili čokoľvek, čo si iniciovanie a podporovanie hnutia zakladania zborov vyžaduje, úspech nemôže byť ďaleko.

5. Podporujú hnutia zakladania zborov herézie?

Kritici tvrdia, že fenomén použitia laikov, ako hnutie zakladania zborov, je živnou pôdou pre herézie. Toto môže byť pravda, ale nie je to nevyhnutne tak. Často navrhovaným riešením je viac teologickeho výcviku. Avšak, história cirkvi ukazuje, že liečba môže byť horšia ako choroba. Od prvej teologickej školy v Alexandrii v Egypte, semináre dokázali, že sú schopné prenosu herézií, ako aj zdravej doktríny. To isté platí aj dnes. Kľúčom k zdravej doktríne je Božie slovo.

V prostredí explozívneho rastu cirkvi prvého storočia neboli semináre, ale jednoducho iba praktizovanie "učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal" (Mat. 28:20). Z tohto mandátu vyrástlo niekoľko prístupov k učeníu a školeniu. Výzva prvého storočia sa pre nás dnes nevelmi zmenila a k zaisteniu pokračujúcej vernosti učeníu Krista si vyžaduje rovnaké typy tvorivých odoziev.

6. Čo robíte s deťmi?

Misionári a ľudia so skúsenosťou tradičného zboru, nastolili mnoho otázok o mechanizme metodiky skupinkového zboru. Jedna z najbežnejších otázok sa týka miesta detí v skupinkových zboroch. Praktici skupinkových zborov priznávajú, že toto je slabina v porovnaní s tradičnými zbormi s ich odstupňovanými programami nedeľnej školy. Riešenia sa pohybujú od začlenenia detí do štúdia Biblie a uctievania v rámci skupinkového zboru, k ich oddeleniu do samostatných programov, ktoré môžu byť vedené striedajúcimi sa dobrovoľníkmi alebo staršími mládežníkmi. Ak odoláme pokušeniu nechať skupinkové zbory sa príliš zväčšiť predtým, ako sa rozdelia a rozmnožia, udržíme úlohu podporovania a vedenia našej mládeže v učeníctve zvládnutelnejšiu.

Hoci univerzálne odpovede na túto výzvu neexistujú, je množstvo odoziev, ktoré po celom svete vychádzajú na povrch. Tak ako s mnohými výzvami súvisiacimi s hnutím zakladania zborov, misionári a zakladatelia zborov sú povzbudení, aby pokračovali v experimentovaní, zlepšovaní a prispôbovaní!

7. Môžeme, prosím, začať znovu?

Niektorí misionári, ktorí začali seriózne študovať hnutia zakladania zborov, niekedy zistia, že sú jednoducho mimo trate a rozmyšľajú, či je možné začať znova. Samozrejme, že je nemožné naozaj začať znova, ale je možné napraviť predchádzajúce chyby a hnutie priaznivo ovplyvniť správnym smerom. Keďže hnutia zakladania zborov nie sú iba sekvenčné programy krok za krokom, dá sa im napomôcť, kedykoľvek prestaneme robiť veci, ktoré ich brzdia a začneme robiť viac z tých vecí, ktoré vyzerajú, že ich podporujú. Toto by malo byť povzbudením pre kohokoľvek, kto dúfa, že uvidí HZZ sa medzi skupinou ľudí rozvinúť.

Kapitola 7: PREKÁŽKY PRE HZZ

Hnutia zakladania zborov sú Božími dielami, ale úžasné je, ako je ľudstvo schopné do nich zasahovať. Tak, ako s väčšinou Božích diel medzi nami, On nám dovoľuje, aby sme aktívne s Ním spolupracovali alebo sa stali prekážkami—vedome alebo nevedome—pre Jeho zamýšľané zámery. Misionári zaangażovaní v hnutiach zakladania zborov identifikovali niekoľko veľmi ľudských spôsobov jednania, ktoré majú tendenciu blokovať, spomaľovať alebo inak brzdiť HZZ. Aj keď nemôžeme vytvoriť hnutie zakladania zborov, určite môžeme pôsobiť tak, aby sme sa vyhli blokovaniu ich vyskytnutia. Tu je niekoľko najvýznamnejších prekážok pre hnutia zakladania zborov, ktorým misionári dnes čelia.

1. Kladenie mimobiblických požiadaviek na zbor

Keď sa misia, únia alebo konvent pokúšajú vyžadovať, aby zhromaždenie malo mimobiblické veci, ako sú pozemok, budova, na seminári vyškolené vedenie alebo platené duchovenstvo predtým, ako im bude udelený úplný štatút zboru, je hnutie zakladania zborov blokováné. Kresťania môžu mať tie najlepšie úmysly, keď zavádzajú predpoklady k tomu aby bol zbor oficiálne ustanovený—predpoklady, ktoré sú zvyčajne zamerané na zaistenie životaschopnosti zboru pred jeho ponechaním na jeho vlastné prostriedky. Avšak požiadavky, ako sú budovy, majetok a platené duchovenstvo sa môžu rýchlo stať mlynskými kameňmi okolo krku zboru a urobiť samotné reprodukovanie tým viac nepravdepodobným.

2. Strata cennej kultúrnej identity

Keď sa národ musí vzdať svojej cennej etnickej identity a osvojiť si cudziu kultúru, aby sa stali veriacimi, proces zakladania zborov sa ďaleko nedostane. Veľa zborov po celom svete, ktoré vo svojom prostredí z hľadiska kultúry pôsobia, akoby tam nepatrili, slúžia ako svedectvá pre túto prekážku. V príliš mnohých prípadoch sa zakladanie zborov stalo kultúrnym zápasom, keď sa misionári a miestni kresťania snažia dobyť a zmeniť skôr kultúru ako srdcia ľudí. Kedykoľvek sa niekto musí stať takým, ako Rus, Američan, Európan, atď., aby sa stal kresťanom, je veľmi malá šanca, že sa hnutie rýchlo rozšíri medzi neruskými, neamerickými alebo neeurópskymi ľuďmi.

3. Prekonávanie zlých príkladov kresťanstva

Nanešťastie, šírenie evanjelia po svete niekedy vyprodukovalo zbory, ktoré sú zlými príkladmi viery. Ak staršie zbory v oblasti majú neznovuzrodených členov, ktorí sa svetsky a nemorálne správajú, bude pre nových veriacich ťažké presvedčiť stratených, že kresťanská viera je svätá a schopná ich život oslobodiť.

Niektoré vzory správania zboru nemusia byť nemorálne, ale predsa kompromitujú a podlamujú ducha hnutia zakladania zborov. Vždy, keď staršie zbory v oblasti necítia nutkanie, aby šírili svoju vieru, noví veriaci sa môžu pýtať, prečo by oni mali byť v evanjelizácii nadšení alebo naliehaví.

4. Nereprodukovateľné modely zborov

Vždy, keď misionári začnú zakladanie zborov so zložkami, ktoré sa nedajú rozmnožovať samotnými ľuďmi, narušili hnutie zakladania zborov. Vždy je tu pokušenie: rýchlejšie a jednoduchšie sa zdá byť riešenie pre miestny problém radšej importovať, ako hľadať autochtónne riešenie. Cudzí prvky môžu byť také nevinné, ako škvárové tehly na stavbu, elektronické zvukové systémy alebo importované skladacie stoličky.

Autentické hnutia zakladania zborov vždy preberajú podobu ich kontextu. Ak sú dediny z bambusu, potom zborové budovy sú z bambusu. V oblastiach miest skupinkové alebo domáce zbory imitujú rodinné štruktúry namiesto kongregačnej štruktúry, ktorá vyžaduje drahé budovy používané exkluzívne na stretnutia k bohoslužbe. Tí, ktorí praktizujú HZZ, hodnotia každý aspekt štartu každého zboru s otázkou: "Dá sa toto reprodukovat' s týmito veriacimi?" Ak je odpoveďou "nie", potom je cudzí prvok vyradený.

5. Finančná podpora vytvárajúca závislosť

Peniaze nie sú sami o sebe zlo. Majú zohrávať dôležitú úlohu v podpore misionárov a na podporu vecí, ktoré pre seba nemôžu stratení ľudia alebo noví veriaci urobiť. Vždy, keď je evanjelium uvádzané do novej skupiny ľudí, je externá podpora potrebná. Problémom je, keď financovanie zvonka vytvára závislosť medzi novými kresťanmi, utlmuje ich iniciatívu a uhaša hnutie zakladania zborov. Správne použitie externých fondov by mohlo zahŕňať financovanie ťaženia k nezasiahnutému národu, rozvoj gospelovej literatúry, rozhlasové programy a vysielanie, produkciu filmu *JEŽIŠ*, preklad Písma, gospelovú televíziu, kazety, CD-nosiče, atď. Keď ľudia zvonku v dobrom úmysle podopierajú rast kúpou budov alebo dotovaním výplat pastorov, limitujú kapacitu hnutia spontánne a autochtónne sa reprodukovat'.

6. Mimobiblické požiadavky na vedenie

Vždy, keď misionári, zboroví alebo denominační vodcovia v dobrom úmysle predpisujú požiadavky na zborových vodcov, ktoré presahujú tie, ktoré sú uvedené v Novej zmluve, je hnutie zakladania zborov brzdené. Modely Novej zmluvy nachádzame v Kristovom výbere dvanástich učeníkov (Mat. 4:18-22) a v Pavlových kritériách na biskupov a diakonov (1 Timoteovi 3). Je jasné, že morálnemu charakteru a ochote nasledovať Krista sa dáva oveľa väčšia váha, ako teologickému školeniu alebo akademickým hodnostiam.

7. Lineárne, sekvenčné myslenie a prax

Pre misionárov je prirodzené rozmýšľať pri zakladaní zborov v sekvenčných krokoch. Napríklad, najprv sa učíš jazyk, potom rozvíjaš vzťahy, potom sa zdieľaš so svedectvom, potom vedieš veriacych v učeníctve, potom formuješ spoločenstvo, potom vychovávaš vodcov, potom začínaš rozbiehať ďalší zbor, atď. Avšak, misionári, ktorí úspešne navigovali hnutia zakladania zborov, popisujú inakšie, nelineárne rozvíjanie hnutia. Kládli dôraz na dôležitosť svedčenia od prvého dňa, dokonca predtým, než je zvládnutý jazyk. Radšej, akoby misionári čakali na obrátenie, vedú stratených v učeníctve ku obráteniu. Kým sa stanú veriacimi, sa novoobrátení už určitý čas zapájali do skupinkových zborov a už si osvojili víziu pre štartovanie zborov! Hnutia zakladania zborov sa objavujú, keď všetky z rôznych prvkov hnutia zakladania zborov sú súčasne v pohybe.

8. Zakladanie skôr "žabích" zborov, než "jašteričích" zborov

Áno, toto je metafora. Žabie zbory vnímajú seba samých ako samotný cieľ, tučné a samoľúbe sedia na vrchu alebo na hlavnej ulici a očakávajú, že stratení pri hľadaní spásy prídu k nim. Žabie zbory usporadúvajú zhromaždenia na miestach, kde sa cítia pohodlne a od stratených vyžadujú, aby sa prispôbili ich žabiemu svetu. Jašteričie zbory vždy chodia za stratenými. Prispôsobivé a pripravené na akciu, sa rýchlo pohybujú do sveta cez trhliny a škáry a hľadajú stratených. Jašteričie zbory radšej vnikajú

do domovov stratených s evanjelizačnými štúdiami Biblie, ako požadujú, aby stratení prišli do ich zborov. Sú ochotné zmeniť svoje farby, vynaložiť obrovskú energiu, dokonca stratiť svoje chvosty, ak je to nutné, aby stratených priviedli do Božej rodiny.

9. Predpísané stratégie

Po všetkej výučbe, ktorá sa do tejto knihy dostala, sa môže zdať čudné varovať misionárov pred príliš premyslenými metodikami. Avšak, praktici hnutia zakladania zborov intenzívne pátrajú a angažujú sa v získavaní informácií – kde a ako Boh pracuje. Vždy, keď misionári prichádzajú na miesto skôr s vrekom plným odpovedí, ako so srdcom, ktoré je hladné sledovať a učiť sa, kde Boh robí a čo robí, limitujú Božiu možnosť ich použiť. Toto nie je podpora prístupov k misii v štýle “nič nevedieť”, ale hovorí to o nevyhnutnosti pokory a závislosti na Bohu, aby zjavil, kde a ako sa On rozhodne vypôsobiť hnutie zakladania zborov.

Kapitola 8: TIPY NA VYLADENIE HZZ

Popri modeloch zakladania zborov, ktoré sme skúmali, by mohli byť popísané mnohé ďalšie ako *takmer neúspechy*. Niektoré z nich vykazujú mnohé charakteristiky, pri ktorých sme dospeli, že sa spájajú s hnutiami zakladania zborov, ale chýbajú im niektoré základné zložky a tak môžu skončiť ako nevyvinuté hnutia.

Príkladom tohto sú turkotatárski moslimovia, ktorí sa v posledných piatich rokoch v desiatkach tisícov obracali ku Kristovi. Ešte nedávno - v roku 1992, nebolo medzi touto populáciou niekoľkých miliónov ľudí viac ako 50 známych veriach. Počnúc rokom 1989, bola medzi nich uvedená stratégia postavená na modlitbe, evanjelizácii a službe. Práca bola najprv pomalá, ale neskôr v roku 1995 začal obrat ku Kristovi. Do konca nasledujúceho roku miestne zbory v oblasti hlásili pokrstenie viac ako 15 000 ľudí z týchto turkotatárskych moslimov. Dnes prírastok nových veriach tak trochu poklesol, ale ešte stále predstavuje číslo niekde medzi 20 000 a 30 000 obrátených dospelých. Znepokojujúcim faktorom je relatívny nedostatok nových zborov k prispôsobeniu sa rastu. Kým nárast obrátených explodoval, v počte štartov zborov bol prírastok malý, hroziaci ponechať tisíce sirôt bez zboru, aby sa o seba starali sami. Možno ešte nie je príliš neskoro, aby misionári medzi túto skupinou ľudí zaviedli stratégiu zakladania autochtónne sa reprodukujúcich skupinkových alebo domácich zborov. Školenie laických veriach zakladať nové skupinkové zbory by mohlo toto hnutie zachrániť.

Podobná situácia sa odohrala medzi moslimskou skupinou ľudí v Afrike. Ako výsledok rozsiahleho rozhlasového vysielania evanjelia a video evanjelizácie, opatrné správy odhadujú viac ako 15 000 moslimov, ktorí sa obrátili ku kresťanstvu. Napriek týmto povzbudivým počtom, v regióne existuje iba 30 známych zborov. Ak tam nebude môcť byť uvedený efektívnejší a autochtónne reprodukovateľný model zboru, bude tam pravdepodobne veľká strata nových veriach.

Bežnejšími typmi “takmer neúspechov” sú mnohé miesta po celom svete, kde misionári zažili mierny rast, hoci je možný oveľa väčší rast. V týchto prípadoch misionári vo svojej skupine ľudí desaťročia verne evanjelizovali a zakladali zbory. Ľudia reagujú na evanjelium a kráľovstvo pomaly rastie. Kým je rast zboru ustálený, je ďaleko od explozívneho rastu. Toto by si nikto nepomýlil s hnutím zakladania zborov. V tomto modeli prírastkového rastu zboru štarty zborov nie sú dokonca schopné udržať krok ani s prírastkom obyvateľstva. Sú v takýchto situáciách hnutia zakladania zborov možné? Iba Boh to naisto môže povedať, ale praktici HZZ navrhujú, že by mohli byť podniknuté niektoré kroky vyladenia, ktoré by mohli pomôcť priaznivo situáciu ovplyvniť v prospech hnutia zakladania zborov. V niektorých prípadoch je doba výstavby pre štarty zborov len príliš dlhá. V týchto prípadoch by bolo možné reprodukčný cyklus zboru skrátiť. Tu je niekoľko tipov, ktoré môžu pomôcť proces urýchliť:

Ak na komunikáciu evanjelia používaš chronologické rozprávanie, maj na pamäti, že rozprávanie je metóda, nie cieľ sám o sebe. Ako metóda môže byť prispôbené a modifikované. Pouvažuj nad použitím piatich až 10 príbehov, aby si poskytol celkový prehľad Biblie vedúci k prezentácii evanjelia a k výzve k odovzdaniu sa. Potom môžeš na celkovú prezentáciu nadviazať dlhšou prechádzkou Bibliou zameranou na učenie a ďalšie prezentácie evanjelia. Prístup chronologického rozprávania by si sa tiež mohol pokúsiť skrátiť. Niektorí ľudia, používajúci túto metódu, strávia prepracovaním sa Bibliou od stvorenia po koniec vekov až 110 týždňov. Nedalo by sa to zredukovať buď výberom menšieho počtu príbehov alebo častejším uvádzaním príbehov? Možno, že by sa mohli realizovať obe metódy. Toto by mohlo zredukovať čas potrebný na štart zboru z dvoch rokov na niekoľko týždňov! Tým istým spôsobom

pouvažuj nad zhustením 12-týždňového evanjelizačného štúdia Biblie do 12-večerného štúdia Biblie. Pochop podstatu. Nezabudni, rýchlosť reprodukcie je jednou z univerzálnych charakteristík hnutia zakladania zborov. Nepodľahni domnienke, že väčšia rýchlosť rovná sa nižšia kvalita. Predstava, že pomalšie je lepšie nie je nevyhnutne pravdivá.

Zakladanie zborov môžeš takisto urýchliť zvýšením očakávaní a povinností pri zakladaní zborov u nových veriacich. V hnutí zakladania zborov sú rozvoj učeníctva a vodcovstva skôr pokračujúcimi procesmi, ako stupňami v lineárnom postupe, cez ktoré musia jednotlivci prejsť predtým, ako môžu sami začať zakladať zborny. Nezabudni, v hnutí zakladania zborov v Indii jeden nový veriaci založil 42 zborov za jediný rok. Nikto mu nepovedal, že je duchovne príliš nezrelý na takýto druh práce!

Nakoniec, niektorí misionári sa môžu ocitnúť v situácii, ktorá sa nejaví, že by mala niektorý z prvkov, ktoré indikujú potenciál pre hnutie zakladania zborov. Čo vtedy urobíš? Mnohým z tých faktorov, ktoré prispievajú k hnutiu zakladania zborov alebo ho brzdia, trvá roky, kým sa rozvinú alebo zmenia. Tak ako hračkárska loď, ktorá sa vznáša na hladine, ak postupne na jej vrch nakladáme kamene, jeden po druhom, hmotnosť sa napokon stane priveľkou a plavidlo sa ponorí. Tak je to aj s hnutiami zakladania zborov. Keď budeme neustále pracovať na tom, aby sme pridávali prvky, ktoré k hnutiu zakladania zborov prispievajú a odstraňovali známe prekážky, môže to jedného dňa vyústiť do rozhodujúcej masy, ktorá premení situáciu z tvrdého, súchého, neúrodného terénu na dynamické hnutie zakladania zborov.

Počiatočným bodom pre túto zmenu je duchovná obnova, vášnivá túžba v srdci každého misionára – vidieť všetky národy sveta prísť k spasiteľnej viere. Iba vtedy, keď je naša vízia oživená a my lačnieme po hnutí zakladania zborov, sme ochotní podniknúť akúkoľvek a každú akciu potrebnú k uskutočneniu tohto cieľa.

Kapitola 9: VÍZIA HZZ PRE SVET

Boh nám ukázal, že On v našej dobe medzi ľuďmi na zemi skutočne niečo robí—niečo tak úžasné, čomu by sme neboli uverili, keby sme to nevideli na vlastné oči (viď Hab. 1:5). Túto úžasnú vec nazývame hnutia zakladania zborov. Hnutia zakladania zborov nie sú limitované na geografický alebo rasový sektor alebo spoločnosť. Boh preukázal, že ich môže vyprodukovať medzi mestskými alebo vidieckymi, vzdelanými alebo negramotnými ľuďmi na hociktorom kontinente a z akéhokoľvek náboženského pozadia. Univerzálnou linkou v každom z nich je Boh zmierujúci svet so sebou cez Ježiša Krista. V tomto smere nás On povolal, aby sme boli Jeho spolupracovníci. Ak budeme chcieť, Boh nás môže poctiť ešte viac tým, že budeme vidieť hnutia zakladania zborov rozvinuté v našej generácii po celom svete.

V posledných piatich rokoch, iba v piatich hnutiach zakladania zborov, prišlo k viere v Ježiša Krista skoro štvrt' milióna stratených duší. Predstav si 50 hnutí zakladania zborov—alebo 500! Avšak to vzrušenie nie je v počtoch, dokonca ani keď si vezmeme do úvahy, že tieto počty predstavujú jednotlivcov prichádzajúcich k novému životu v Kristovi. Tá najväčšia radosť prichádza z toho, že sme na misii s Bohom v Jeho spasiteľnom pláne pre národy, že mu v tomto rozvíjajúcom sa zázraku spasenia, ktorý sa rozširuje ku všetkým národom, slúžime ako Jeho nástroje. Pre túto radosť ideme ďalej.

Maratónski bežci svoje preteky zvyčajne začínajú s veľkým nadšením. Avšak onedlho mnohí vypadnú alebo spomalia. Ale niektorí bežci idú veľkými krokmi ďalej aj cez bolesť a vyčerpanie. Pre týchto vytrvalých atlétov niet radosnejšieho výhľadu ako je cieľová rovinka. Keď ju uvidia, ich pulz sa zrýchli, ich tempo sa zosilní a ich adrenalín prudko stúpne, ako sa ženú dopredu k cieľovej čiare. Telo Kristovo beží veľké preteky už skoro 2000 rokov. Po ceste sa veľa veriacich stalo unavenými a rozptýlenými. Namiesto tlačenja sa dopredu, sa uspokojili so spomaleným tempom.

Rastúci počet kresťanov dnes pozoruje znaky, že možno už vchádzame do cieľovej rovinky. Boh vylieva svojho ducha medzi národami (viď Skutky 2:17). Tí, ktorí tieto hnutia zakladania zborov interpretujú ako znaky Božieho zásahu do histórie, skúmajú svoje životy a zdvojnásobujú svoje úsilie. Jednoducho povedané, ak je toto od Boha, chceme byť súčasťou. Vchádzajúc do cieľovej rovinky pozorujeme, že sa nám pulz zrýchľuje, tempo zväčšuje a naše odhodlanie sa stupňuje.

HNUZIA ZAKLADANIA ZBOROV - VYSVETLIVKY

Skupinkové zbory—malé zborové útvary veriacich, obvykle 10-30 ľudí, stretávajúci sa v domovoch alebo v predných častiach obchodov, ktoré naplňujúci päť účelov cirkvi a sú navzájom prepojené v určitom type štruktúrovanej siete. Táto sieť je často súčasťou väčšej, samostatnej cirkevnej identity.

Chronologické rozprávania Biblie—metóda evanjelizácie ľudí vyrozprávaním veľkých príbehov Biblie od stvorenia po vykúpenie až po návrat Krista kultúrne vhodným spôsobom.

Hnutie zakladania zborov—rýchly a exponenciálny nárast autochtónnych zborov zakladajúcich zbory v rámci danej skupiny ľudí alebo segmentu obyvateľstva.

Konečná vízia—konečný a klenúci sa zámer stratégie alebo plánu akcie. V stratégii orientovanej na HZZ je to práve konečná vízia, ktorá udáva a meria relatívnu hodnotu každej úlohy, cieľa a akčného kroku.

Étos—*morálka* alebo duch skupiny. V étose HZZ je to postoj alebo atmosféra zdieľania názorov, ktoré sa o hnutie zakladania zborov bezprostredne usilujú.

Exogénny—pochádzajúci zvonka miestneho prostredia; cudzí, pôvodom nevlastný.

Exponenciálny rast—Rast charakterizovaný tým, že každá časť sa sama rozmnožuje. Takto, v exponenciálnom raste, $2 \times 2 = 4$ a $4 \times 4 = 16$, atď. Toto je v protiklade s prírastkovým rastom.

Päť účelov zboru—1) uctievanie, 2) evanjelizačné a misijné ťaženie, 3) vzdelávanie a učenie, 4) služba a 5) spoločenstvo.

Domáce zbory—malé útvary približne 10-30 veriacich, stretávajúci sa v domovoch alebo v predných častiach obchodov, ktoré (na rozdiel od skupiniek) obvykle nie sú organizované pod jednu autoritu alebo hierarchiu autorít.

Prírastkový rast—rast pridávaním. Takto by základný počet 10 zborov mohol každý rok niekoľko zborov pridať. Toto je v protiklade s exponenciálnym rastom.

Autochtónny—vytvorený z vnútra alebo spôsobilý vytvoriť sa z vnútra miestneho kontextu. Toto je v protiklade s exogénnym.

MPDZ—Modeluj, pomáhaj, dozeraj a zanechaj. Rytmus zavádzania zakladania zborov, ktorý prispieva k hnutiu zakladania zborov, keď misionár hnutie zakladania zborov modeluje; pomáha novým veriacim v zakladaní zborov orientovaných na HZZ; dozerá, aby videl, že sa oni a zbory reprodukovujú a potom ich zanechá, aby začal nový cyklus MPDZ.

Mentoring—forma vyučovania, ktorá zahŕňa kráčanie po boku človeka, ktorého vyučuješ a výzvu, aby sa učil z tvojho príkladu.

POUCH zbory—metóda zakladania zborov, popisujúca zbory, ktoré sú charakterizované nasledovným: skupinami spoluúčastného štúdia Biblie a uctievania, podriadenosťou Božiemu slovu, rozvinutím neplatených a početných laických alebo poloprofesionálnych vodcov a stretávaním sa v skupinkových alebo domácich zboroch.

Cielená žatva—strategické umiestnenie zakladateľov zborov do kontaktu z hľadajúcimi alebo s novými veriacimi, ktorí už boli identifikovaní a ktorým už bola venovaná starostlivosť tým, že zareagovali na masovú evanjelizáciu.

Filtrovanie odoziev a slučky spätnej väzby—používanie metód na filtrovanie odoziev na masové evanjelizácie pre účely následného vedenia v učeníctve a zakladania zborov.

VPVV (Vidiecky program výcviku vodcovstva)—program praktického školenia pre zakladateľov zborov a vodcov zborov rozvinutý v Kambodži, zameraný na praktické, krátkodobé moduly výcviku navrhnutého tak, aby študentov, kým sa školia, udržal zapojených v ich službe.

Koordinátor stratégie—misionár, ktorý preberá zodpovednosť za rozvinutie komplexného plánu zameraného na iniciovanie a podporovanie hnutia zakladania zborov medzi nezasiahnutou skupinou ľudí alebo medzi nezasiahnutým segmentom obyvateľstva.

Dotácie—zahraničné fondy používané na podporu pastorov a iných pracovníkov zborov. Toto je pre hnutie zakladania zborov obvykle kontraproduktívne.